

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 6

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

11 stycznia 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 14/2011 z dnia 10 stycznia 2011 r. zatwierdzające inne niż nieznaczne zmiany specyfikacji zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwy [Limone di Sorrento (ChOG)]** 1
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 15/2011 z dnia 10 stycznia 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do uznanych metod badania na obecność morskich biotoksyn w żywych małżach ⁽¹⁾** 3
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 16/2011 z dnia 10 stycznia 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze dla systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt ⁽¹⁾** 7
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 17/2011 z dnia 10 stycznia 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 11
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 18/2011 z dnia 10 stycznia 2011 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11 13

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2011/8/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 6 stycznia 2011 r. dotycząca niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 70) ⁽¹⁾..... 15

2011/9/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 10 stycznia 2011 r. zmieniająca decyzję 2010/89/UE w zakresie środków przejściowych dotyczących stosowania niektórych wymogów strukturalnych zawartych w rozporządzeniach (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zakładów w Rumunii (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9695) ⁽¹⁾ 30

2011/10/UE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie tymczasowego podziału dochodu Europejskiego Banku Centralnego z tytułu banknotów euro w obiegu oraz z tytułu papierów wartościowych nabytych w ramach programu dotyczącego rynków papierów wartościowych (EBC/2010/24) 35

2011/11/UE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 27 grudnia 2010 r. w sprawie przekazywania danych poufnych zgodnie ze wspólnymi ramami dla rejestrów przedsiębiorstw do celów statystycznych (EBC/2010/33) 37

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 14/2011

z dnia 10 stycznia 2011 r.

zatwierdzające inne niż nieznaczące zmiany specyfikacji zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwy [Limone di Sorrento (ChOG)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 Komisja przeanalizowała wniosek Włoch w sprawie zatwierdzenia zmian elementów specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Limone di Sorrento”, zarejestrowanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 2400/96⁽²⁾ zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2446/2000⁽³⁾.

- (2) Jako że proponowane zmiany nie są nieznaczące w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy tego rozporządzenia Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ wnioszek o wprowadzenie zmian. Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, należy zatwierdzić przedmiotowe zmiany,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się zmiany specyfikacji opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczące nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 18.12.1996, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 281 z 7.11.2000, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 105 z 24.4.2010, s. 12.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

WŁOCHY

Limone di Sorrento (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 15/2011**z dnia 10 stycznia 2011 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do uznanych metod badania na obecność morskich biotoksyn w żywych małżach****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽²⁾, w szczególności jego art. 18 pkt 13 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 ustanowiono szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, natomiast w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 ustanowiono szczególne wymogi dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego. Środki wykonawcze do tych rozporządzeń w odniesieniu do uznanych metod badania na obecność morskich biotoksyn określono w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2074/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającym środki wykonawcze w odniesieniu do niektórych produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady i do organizacji urzędowych kontroli na mocy rozporządzeń (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, ustanawiającym odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady i zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz (WE) nr 854/2004⁽³⁾. W świetle nowych dowodów naukowych konieczna jest zmiana wspomnianych środków wykonawczych.
- (2) W lipcu 2006 r. Komisja zwróciła się do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) o przedstawienie opinii naukowej w celu oceny bieżących limitów oraz metod badań w odniesieniu do zdrowia człowieka na obecność różnych biotoksyn morskich określonych w prawodawstwie wspólnotowym, w tym nowych toksyn. Ostatnią serię opinii opublikowano w dniu 24 lipca 2009 r.
- (3) Próba biologiczna na myszach (MBA) i próba biologiczna na szczurach (RBA) są urzędowymi metodami wykrywania biotoksyn lipofilowych. Panel EFSA ds. zanieczysz-

czeń w łańcuchu żywnościowym zauważył, że powyższe próby biologiczne są niedoskonałe i nie są uznawane za odpowiednie narzędzie kontroli ze względu na dużą zmienność wyników, niewystarczającą zdolność wykrywania oraz ograniczoną specyficzność.

- (4) Niedawno opracowane, alternatywne w stosunku do metod biologicznych, metody oznaczania biotoksyn morskich o niższej granicy wykrywalności z powodzeniem przeszły testy w badaniach prewalidacyjnych.
- (5) Metodę chromatografii cieczowej ze spektrometrią mas (LC-MS/MS) zwalidowano w międzylaboratoryjnym badaniu walidacyjnym przeprowadzonym przez państwa członkowskie, pod koordynacją laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej ds. biotoksyn morskich. Metoda ta jest powszechnie dostępna w celach konsultacji na stronie internetowej laboratorium referencyjnego UE (<http://www.aesan.msps.es/en/CRLMB/web/home.shtml>). Zwalidowana technika chromatografii cieczowej ze spektrometrią mas powinna być stosowana jako metoda referencyjna do wykrywania toksyn lipofilowych i wykorzystywana rutynowo zarówno do celów kontroli urzędowych na dowolnym etapie łańcucha żywnościowego, jak i kontroli wewnętrznych przeprowadzanych przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze.
- (6) Do wykrywania toksyn lipofilowych można stosować uznaną metodę inną niż chromatografia cieczowa ze spektrometrią mas, pod warunkiem że metoda ta spełnia kryteria skuteczności metod ustalone przez laboratorium referencyjne UE. Metody takie powinny być poddane walidacji na poziomie międzylaboratoryjnym oraz pomyślnie przejść badania w ramach uznanego programu badania biegłości. W przypadku zakwestionowania wyników metodą referencyjną będzie metoda LC-MS/MS laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej.
- (7) Aby państwa członkowskie mogły dostosować swoje metody do metody chemicznej, przez określony czas powinny być nadal stosowane metody biologiczne. Po tym okresie metody biologiczne nie powinny być stosowane rutynowo i należy je stosować wyłącznie podczas okresowego monitorowania obszarów produkcji w celu wykrywania nowych lub nieznanych toksyn morskich.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2074/2005.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.⁽³⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 27.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2074/2005 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2074/2005 rozdział III otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ III

METODY WYKRYWANIA TOKSYNY LIPOFILOWEJ**A. Metody chemiczne**

- (1) Metoda LC-MS/MS laboratorium referencyjnego UE jest metodą referencyjną dla wykrywania toksyn morskich, o których mowa w sekcji VII rozdział V pkt 2 lit. c), d) i e) w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004. Metoda ta służy do oznaczania co najmniej następujących związków chemicznych:
 - toksyn z grupy kwasu okadaikowego: OA, DTX1, DTX2, DTX3 wraz z ich estrami,
 - toksyn z grupy pektenotoksyn: PTX1 oraz PTX2,
 - toksyn z grupy yessotoksyn: YTX, 45 OH YTX, homo YTX, oraz 45 OH homo YTX,
 - toksyn z grupy kwasów azaspirowych: AZA1, AZA2 oraz AZA3.
- (2) Równoważnik toksyczności całkowitej oblicza się z wykorzystaniem współczynników toksyczności (TEF) zgodnie z zaleceniami EFSA.
- (3) W przypadku odkrycia nowych analogów mających znaczenie dla zdrowia publicznego należy je uwzględnić w analizie. Równoważnik toksyczności całkowitej oblicza się z wykorzystaniem współczynników toksyczności (TEF) zgodnie z zaleceniami EFSA.
- (4) Inne metody, takie jak chromatografia cieczowa (LC) ze spektrometrią masową (MS), wysokosprawna chromatografia cieczowa (HPLC) z odpowiednim detektorem, testy immunologiczne i testy czynnościowe, takie jak próba hamowania aktywności fosfatazy, można stosować jako metody alternatywne bądź uzupełniające w stosunku do metody LC-MS/MS laboratorium referencyjnego UE, pod warunkiem że:
 - a) zastosowane same lub w połączeniu z innymi pozwalają wykryć przynajmniej analogi określone w części A pkt 1 niniejszego rozdziału; w razie potrzeby ustalone są stosowniejsze kryteria;
 - b) spełniają kryteria skuteczności metod ustalone przez laboratorium referencyjne UE. Metody takie powinny być poddane walidacji na poziomie międzylaboratoryjnym oraz pomyślnie przejść badania w ramach uznanego programu badania biegłości. Laboratorium referencyjne UE wspiera działania zmierzające w kierunku walidacji techniki na poziomie międzylaboratoryjnym umożliwiającej jej oficjalną normalizację;
 - c) ich stosowanie zapewnia taki sam poziom ochrony zdrowia publicznego.

B. Metody biologiczne

- (1) Aby umożliwić państwom członkowskim dostosowanie swoich metod do metody LC-MS/MS określonej w części A pkt 1 niniejszego rozdziału, do dnia 31 grudnia 2014 r. do wykrywania toksyn morskich określonych w sekcji VII rozdział V pkt 2 lit. c), d) i e) w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 można wykorzystać szereg procedur przeprowadzania prób biologicznych na myszach, różniących się pod względem materiału do analizy (gruczoł jelita środkowego lub całe zwierzę) i rozpuszczalników użytych do ekstrakcji i oczyszczania.
- (2) Czułość i selektywność zależą od rodzaju rozpuszczalników użytych do ekstrakcji oraz oczyszczania i dlatego należy to uwzględnić przy wyborze metody, tak aby objęła ona pełny zakres toksyn.
- (3) Próba biologiczna na jednej myszy, polegająca na przeprowadzeniu ekstrakcji przy użyciu acetonu, może być stosowana do wykrywania kwasu okadaikowego, dinofystoksyn, kwasów azaspirowych, pektenotoksyn i yessotoksyn. W razie konieczności w tej próbie można dodatkowo wprowadzić etap rozdzielania mieszaniny ciecz/ciecz za pomocą układu octan etylu/woda lub dichlorometan/woda, w celu wyeliminowania ewentualnych interferencji.
- (4) Do każdej próby należy użyć trzech myszy. Śmierć dwóch z trzech myszy w ciągu 24 godzin po inokulacji ekstraktem odpowiadającym 5 g gruczołu jelita środkowego lub 25 g całego ciała uznaje się za wynik dodatni na obecność co najmniej jednej z toksyn określonych w sekcji VII rozdział V pkt 2 lit. c), d) i e) załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 w ilościach przekraczających określone poziomy.

- (5) Próba biologiczna na myszach obejmująca ekstrakcję przy użyciu acetonu, po której następuje etap rozdzielania mieszaniny ciecz/ciecz za pomocą eteru dietylowego, może być stosowana do wykrywania kwasu okadaikowego, dinofysistoksyn, pektenotoksyn i kwasów azaspirowych, natomiast nie może być zastosowana do wykrywania yessotoksyn, gdyż na etapie rozdzielania mogą wystąpić straty tych toksyn. Do każdej próby należy użyć trzech myszy. Śmierć dwóch z trzech myszy w ciągu 24 godzin po inokulacji ekstraktem odpowiadającym 5 g gruczołu jelita środkowego lub 25 g całego ciała uznaje się za wynik dodatni na obecność kwasu okadaikowego, dinofysistoksyn, pektenotoksyn i kwasów azaspirowych w ilościach przekraczających poziomy określone w sekcji VII rozdział V pkt 2 lit. c) i e) załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.
- (6) Za pomocą próby biologicznej na szczurach można wykryć kwas okadaikowy, dinofysistoksyny i kwasy azaspirowe. Do każdej próby należy użyć trzech szczurów. Wystąpienie biegunki u któregośkolwiek z nich uznaje się za wynik dodatni na obecność kwasu okadaikowego, dinofysistoksyn i kwasów azaspirowych w ilościach przekraczających poziomy określone w sekcji VII rozdział V pkt 2 lit. c) i e) załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.
- C. Po okresie ustanowionym w części B pkt 1 niniejszego rozdziału próba biologiczna na myszach jest stosowana wyłącznie podczas okresowego monitorowania obszarów produkcji i obszarów przejściowych w celu wykrycia nowych lub nieznanymi toksyn morskich na podstawie krajowych programów kontroli opracowanych przez państwa członkowskie.”
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 16/2011**z dnia 10 stycznia 2011 r.****ustanawiające środki wykonawcze dla systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 51,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 ustanowiono system wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (zwany dalej „RASFF”), zarządzany przez Komisję i obejmujący państwa członkowskie, Komisję i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności. System ten jest dla organów kontrolujących skutecznym narzędziem powiadamiania o zagrożeniach dla zdrowia ludzi ze strony żywności lub paszy. W art. 50 tego rozporządzenia ustanowiono zakres i wymogi dotyczące funkcjonowania systemu RASFF.
- (2) W art. 51 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 zobowiązano Komisję do przyjęcia środków wykonawczych do art. 50 wspomnianego rozporządzenia, w szczególności odnośnie do specyficznych warunków i procedur właściwych dla przekazywania powiadomień i informacji uzupełniających.
- (3) Główną odpowiedzialność za egzekwowanie prawa unijnego ponoszą państwa członkowskie. Przeprowadzają one kontrole urzędowe, których zasady określono w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽²⁾. System RASFF wspiera działania państw członkowskich, pozwalając na szybką wymianę informacji o zagrożeniach ze strony żywności lub paszy oraz o środkach, które przedsięwzięto lub które zamierza się przedsięwziąć w celu przeciwdziałania takim zagrożeniom.
- (4) W art. 29 rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz⁽³⁾ rozszerzono zakres systemu RASFF na poważne zagrożenia dla zdrowia zwierząt i dla środowiska. Dlatego termin „zagrożenie” stosowany w niniejszym rozporządzeniu

należy rozumieć jako bezpośrednie lub pośrednie zagrożenie dla zdrowia ludzi w związku z paszą żywnością lub materiałem przeznaczonym do kontaktu z żywnością, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 178/2002, lub jako poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt albo środowiska naturalnego w związku z paszą, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 183/2005.

- (5) Należy ustanowić zasady pozwalające na prawidłowe funkcjonowanie systemu RASFF zarówno w odniesieniu do przypadków, kiedy zidentyfikowane zostaje poważne zagrożenie w rozumieniu art. 50 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, jak również w innych przypadkach, kiedy konieczna jest skuteczna wymiana informacji między członkami sieci RASFF, chociaż zidentyfikowane zagrożenie jest mniejszej wagi lub mniej pilne. Powiadomienia dzieli się na powiadomienia o zagrożeniu, powiadomienia informacyjne i powiadomienia o odrzuceniu na granicy, co pozwala członkom sieci na bardziej skuteczne działania.
- (6) Aby system RASFF działał skutecznie, należy sformułować wymogi dotyczące procedur przekazywania różnych rodzajów powiadomień. Powiadomienia o zagrożeniu należy przekazywać i traktować priorytetowo. Powiadomienia o odrzuceniu na granicy są szczególnie istotne dla kontroli przeprowadzanych w punktach kontroli granicznej i wyznaczonych miejscach wprowadzenia na całą granicę Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Formularze i słowniki danych zwiększają czytelność i zrozumiałość powiadomień. „Oflagowanie” członków sieci w przypadku niektórych powiadomień zwraca ich uwagę na poszczególne powiadomienia, zapewniając w ten sposób ich szybkie rozpatrzenie.
- (7) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Komisja, państwa członkowskie i EFSA wyznaczyły punkty kontaktowe, które reprezentują członków sieci, gwarantując skuteczną i szybką komunikację. W zastosowaniu art. 50 tegoż rozporządzenia oraz w celu uniknięcia ewentualnych błędów w przekazywaniu powiadomień każdy członek sieci powinien wyznaczyć tylko jeden punkt kontaktowy. Ten punkt kontaktowy powinien pośredniczyć w szybkim przekazywaniu informacji właściwemu organowi w państwie będącym członkiem sieci.
- (8) Aby zapewnić udaną i skuteczną komunikację między członkami sieci, należy ustanowić wspólne zasady dotyczące obowiązków punktów kontaktowych. Należy również ustanowić przepisy dotyczące koordynacyjnej roli Komisji, w tym dotyczące weryfikacji powiadomień. W tym celu Komisja powinna wspierać członków sieci w przedsięwzięciu właściwych środków przez identyfikację powtarzających się zagrożeń i podmiotów będących przedmiotem powiadomień.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 35 z 8.2.2005, s. 1.

- (9) Dla przypadków, kiedy – mimo kontroli przeprowadzanych przez powiadamiającego członka sieci i przez Komisję – przekazane powiadomienie okaże się błędne lub nieuzasadnione, należy ustanowić procedurę zapewniającą zmianę albo wycofanie z systemu takiego powiadomienia.
- (10) Zgodnie z art. 50 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Komisja ma obowiązek informowania państw trzecich o niektórych powiadomieniach systemu RASFF. W tym celu, bez uszczerbku dla szczegółowych postanowień w umowach zawartych na mocy art. 50 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, Komisja powinna zapewnić utrzymanie bezpośrednich kontaktów z organami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo żywności w państwach trzecich w celu wysyłania powiadomień do tych państw trzecich, a jednocześnie zapewnić wymianę istotnych informacji dotyczących tych powiadomień oraz wszelkich pośrednich i pośrednich zagrożeń dla zdrowia ludzi ze strony żywności lub paszy.
- (11) Zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 władze publiczne mają obowiązek informowania opinii publicznej m.in. o zagrożeniach dla zdrowia ludzi. Komisja powinna dostarczać skrócone informacje na temat przekazywanych powiadomień systemu RASFF, a także sporządzać roczne sprawozdania, nakreślające tendencje w zakresie bezpieczeństwa żywności, wynikające z powiadomień systemu RASFF, a także dotyczące rozwoju sieci, w celu informowania członków sieci, zainteresowanych podmiotów i opinii publicznej.
- (12) Niniejsze rozporządzenie było przedmiotem dyskusji w Europejskim Urzędzie ds. Bezpieczeństwa Żywności.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Oprócz definicji zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 oraz (WE) nr 882/2004 na potrzeby niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) „sieć” oznacza system wczesnego ostrzegania służący do powiadamiania o bezpośrednich lub pośrednich zagrożeniach dla zdrowia ludzi ze strony żywności lub paszy, ustanowiony w art. 50 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- 2) „członek sieci” oznacza państwo członkowskie, Komisję, Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz dowolne państwo kandydujące, państwo trzecie lub organizację międzynarodową, które zawarły umowę z Unią Europejską zgodnie z art. 50 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- 3) „punkt kontaktowy” oznacza wyznaczony punkt kontaktowy, reprezentujący członka sieci;
- 4) „powiadomienie o zagrożeniu” oznacza powiadomienie o zagrożeniu, które wymaga lub może wymagać natychmiastowego działania w innym państwie będącym członkiem sieci;

- 5) „powiadomienie informacyjne” oznacza powiadomienie o zagrożeniu, które nie wymaga natychmiastowego działania w innym państwie będącym członkiem sieci;
 - a) „powiadomienie informacyjne w celu działań następczych” oznacza powiadomienie informacyjne związane z produktem, który został wprowadzony do obrotu lub może zostać wprowadzony do obrotu w innym państwie będącym członkiem sieci;
 - b) „powiadomienie informacyjne w celu zwrócenia uwagi” oznacza powiadomienie informacyjne związane z produktem, który:
 - (i) znajduje się w obrocie jedynie w powiadamiającym państwie będącym członkiem sieci; albo
 - (ii) nie został wprowadzony do obrotu; albo
 - (iii) nie znajduje się już w obrocie;
- 6) „powiadomienie o odrzuceniu na granicy” oznacza powiadomienie o odrzuceniu partii, kontenera lub ładunku żywności lub paszy, o czym mowa w art. 50 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- 7) „powiadomienie pierwotne” oznacza powiadomienie o zagrożeniu, powiadomienie informacyjne lub powiadomienie o odrzuceniu na granicy;
- 8) „powiadomienie uzupełniające” oznacza powiadomienie, które zawiera dodatkowe informacje związane z powiadomieniem pierwotnym;
- 9) „podmioty specjalistyczne” oznaczają podmioty działające na rynku spożywczym zgodnie z definicją w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 lub podmioty działające na rynku zgodnie z definicją w rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Obowiązki członków sieci

1. Członkowie sieci zapewniają skuteczne działanie sieci na obszarze swojej jurysdykcji.
2. Każdy członek sieci wyznacza jeden punkt kontaktowy i powiadamia o takim wyznaczeniu punkt kontaktowy Komisji, a także przekazuje punktowi Komisji szczegółowe informacje dotyczące osób prowadzących wyznaczony punkt i ich dane teledadresowe. W tym celu członkowie sieci stosują formularz informacji o punkcie kontaktowym, dostarczany przez punkt kontaktowy Komisji.
3. Punkt kontaktowy Komisji prowadzi i uaktualnia wykaz punktów kontaktowych i udostępnia go wszystkim członkom sieci. Członkowie sieci niezwłocznie informują punkt kontaktowy Komisji o wszelkich zmianach w swoich punktach kontaktowych i w ich danych teledadresowych.
4. Punkt kontaktowy Komisji dostarcza członkom sieci formularze do stosowania do celów powiadomień.
5. Członkowie sieci zapewniają skuteczną komunikację z jednej strony między swoimi punktami kontaktowymi a właściwymi organami na obszarze swojej jurysdykcji, a z drugiej strony między swoimi punktami kontaktowymi a punktem kontaktowym Komisji, na potrzeby sieci. W szczególności:
 - a) ustanawiają skuteczną sieć komunikacji między swoimi punktami kontaktowymi a wszystkimi odpowiednimi właściwymi organami na obszarze swojej jurysdykcji,

⁽¹⁾ Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4.

umożliwiają natychmiastowe przekazywanie powiadomień właściwym organom w celu podjęcia odpowiednich działań, a także stale dbają o jej dobry stan;

b) określają role i obowiązki swoich punktów kontaktowych oraz role i obowiązki odpowiednich właściwych organów na obszarze swojej jurysdykcji odnośnie do przygotowywania i przekazywania powiadomień wysyłanych do punktu kontaktowego Komisji, a także odnośnie do oceny i rozpowszechniania powiadomień otrzymanych od punktu kontaktowego Komisji.

6. Wszystkie punkty kontaktowe zapewniają dostępność dyżurnego urzędnika również poza godzinami pracy, 7 dni w tygodniu i 24 godziny na dobę, na wypadek nagłych powiadomień.

Artykuł 3

Powiadomienia o zagrożeniu

1. Członkowie sieci wysyłają powiadomienia o zagrożeniu do punktu kontaktowego Komisji bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w ciągu 48 godzin od momentu otrzymania informacji o zagrożeniu. Powiadomienia o zagrożeniu zawierają wszystkie dostępne informacje, dotyczące w szczególności rodzaju zagrożenia i produktu, ze strony którego występuje zagrożenie. Niezebranie wszystkich istotnych informacji nie może jednak niepotrzebnie opóźniać przesłania powiadomienia o zagrożeniu.

2. Punkt kontaktowy Komisji przekazuje powiadomienia o zagrożeniu wszystkim członkom sieci w ciągu 24 godzin od ich otrzymania, po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w art. 8.

3. Poza godzinami pracy członkowie sieci ogłaszają przesłanie powiadomienia o zagrożeniu lub o działaniach następczych podjętych w wyniku powiadomienia o zagrożeniu telefonicznie na awaryjny numer telefoniczny w punkcie kontaktowym Komisji. Punkt kontaktowy Komisji informuje członków sieci „oflagowanych” na potrzeby działań następczych, telefonicznie na ich awaryjne numery telefoniczne.

Artykuł 4

Powiadomienia informacyjne

1. Członkowie sieci wysyłają powiadomienia informacyjne do punktu kontaktowego Komisji bez zbędnej zwłoki. Powiadomienia te zawierają wszystkie dostępne informacje, dotyczące w szczególności rodzaju zagrożenia i produktu, ze strony którego występuje zagrożenie.

2. Punkt kontaktowy Komisji przekazuje powiadomienia informacyjne wszystkim członkom sieci bez zbędnej zwłoki, po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w art. 8.

Artykuł 5

Powiadomienia o odrzuceniu na granicy

1. Członkowie sieci wysyłają powiadomienia o odrzuceniu na granicy do punktu kontaktowego Komisji bez zbędnej zwłoki. Powiadomienia te zawierają wszystkie dostępne informacje, dotyczące w szczególności rodzaju zagrożenia i produktu, ze strony którego występuje zagrożenie.

2. Punkt kontaktowy Komisji przekazuje powiadomienia o odrzuceniu na granicy do punktów kontroli granicznej

(„granicznych posterunków kontroli”), określonych w dyrektywie Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽¹⁾, oraz do wyznaczonych miejsc wprowadzenia, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004.

Artykuł 6

Powiadomienia uzupełniające

1. Ilekroć członek sieci posiada jakiegokolwiek dodatkowe informacje dotyczące zagrożenia lub produktu, o którym mowa w powiadomieniu pierwotnym, niezwłocznie przekazuje powiadomienie uzupełniające przez swój punkt kontaktowy do punktu kontaktowego Komisji.

2. Kiedy członek sieci prosi o informacje uzupełniające dotyczące powiadomienia pierwotnego, informacje takie dostarczane są w najszerszym możliwym zakresie i bez zbędnej zwłoki.

3. Kiedy po otrzymaniu powiadomienia pierwotnego podejmuje się działanie, jak określono w art. 50 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, członek sieci, który podjął działanie, niezwłocznie przekazuje szczegółowe informacje o tym działaniu do punktu kontaktowego Komisji w postaci powiadomienia uzupełniającego.

4. Jeżeli działanie, o którym mowa w ust. 3, polega na zatrzymaniu produktu i jego zwrocie do wysyłającego w innym państwie będącym członkiem sieci:

a) członek sieci, który podjął działanie, dostarcza istotnych informacji o zwróconym produkcie w drodze powiadomienia uzupełniającego, chyba że informacja taka była już włączona do powiadomienia pierwotnego;

b) państwo będące członkiem sieci, do którego zwrócono produkty, informuje o działaniu podjętym w odniesieniu do produktów w drodze powiadomienia uzupełniającego.

5. Punkt kontaktowy Komisji przekazuje powiadomienia uzupełniające wszystkim członkom sieci bez zbędnej zwłoki, a w przypadku powiadomień uzupełniających do powiadomień o zagrożeniu – w ciągu 24 godzin.

Artykuł 7

Składanie powiadomień

1. Powiadomienia są składane przy użyciu formularzy dostarczanych przez punkt kontaktowy Komisji.

2. Należy wypełnić wszystkie istotne pola formularza, aby umożliwić dokładną identyfikację produktu lub produktów i związane z nimi zagrożenie lub zagrożenia, a także zapewnić identyfikowalność (możliwość śledzenia) produktów. W możliwie najszerszym zakresie stosuje się słowniki danych dostarczone przez punkt kontaktowy Komisji.

3. Powiadomienia dzieli się zgodnie z definicjami w art. 1 na następujące kategorie:

a) powiadomienia pierwotne:

(i) powiadomienia o zagrożeniu;

(ii) powiadomienia informacyjne w celu działań następczych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.

- (iii) powiadomienie informacyjne w celu zwrócenia uwagi;
 - (iv) powiadomienia o odrzuceniu na granicy;
- b) powiadomienia uzupełniające.
4. Powiadomienia muszą wskazywać członków sieci proszonych o podjęcie działań następczych.
5. Wszystkie istotne dokumenty należy dodawać do powiadomień i wysyłać do punktu kontaktowego Komisji bez zbędnej zwłoki.

Artykuł 8

Weryfikacja powiadomień

Przed przekazaniem powiadomienia do wszystkich członków sieci punkt kontaktowy Komisji:

- a) weryfikuje kompletność i czytelność powiadomienia, w tym odpowiedni dobór danych ze słowników, o których mowa w art. 7 ust. 2;
- b) weryfikuje poprawność podanej podstawy prawnej w przypadku stwierdzenia niezgodności; nieprawidłowa podstawa prawna nie wpływa jednak na przekazanie powiadomienia, jeżeli zidentyfikowano zagrożenie;
- c) sprawdza, czy temat powiadomienia mieści się w zakresie działań sieci określonym w art. 50 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- d) zapewnia dostarczenie istotnych informacji w powiadomieniu w języku łatwo zrozumiałym dla wszystkich członków sieci;
- e) weryfikuje zgodność z wymogami niniejszego rozporządzenia;
- f) identyfikuje powtórzenia w powiadomieniach dotyczące tego samego podmiotu specjalistycznego, zagrożenia lub państwa pochodzenia.

Aby dotrzymać terminów przekazywania, Komisja może wprowadzić drobne zmiany do dostarczonego powiadomienia, pod warunkiem ich uzgodnienia z powiadamiającym członkiem sieci przed ich przekazaniem.

Artykuł 9

Wycofanie i zmiana powiadomienia

1. Każdy członek sieci może zwrócić się z prośbą do punktu kontaktowego Komisji o wycofanie powiadomienia przekaza-

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 stycznia 2011 r.

nego przez sieć po uzyskaniu zgody powiadamiającego członka sieci, jeżeli informacje, na których opiera się działanie, które ma zostać podjęte, wydają się nieuzasadnione lub jeżeli powiadomienie zostało przekazane przez pomyłkę.

2. Każdy członek sieci może zwrócić się z prośbą o zmianę powiadomienia, po uzyskaniu zgody powiadamiającego członka sieci. Powiadomienie uzupełniające nie jest uważane za zmianę powiadomienia i w związku z tym może być przekazywane bez zgody pozostałych członków sieci.

Artykuł 10

Wymiana informacji z państwami trzecimi

1. Jeżeli produkt, którego dotyczy powiadomienie, pochodzi z państwa trzeciego lub jest tam dystrybuowany, Komisja bez zbędnej zwłoki informuje państwo trzecie.

2. Bez uszczerbku dla szczegółowych postanowień umów zawartych na mocy art. 50 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, punkt kontaktowy Komisji nawiązuje kontakty z wyznaczonym jednolitym punktem kontaktowym w państwie trzecim, jeżeli taki punkt został wyznaczony, w celu intensyfikacji komunikacji, w tym w drodze stosowania technologii informacyjnej. Punkt kontaktowy Komisji wysyła powiadomienia do wspomnianego punktu kontaktowego w państwie trzecim dla celów informacji lub działań następczych, zależnie od wagi zagrożenia.

Artykuł 11

Publikacje

Komisja może publikować:

- a) skrócone informacje o wszystkich powiadomieniach o zagrożeniu, powiadomieniach informacyjnych i powiadomieniach o odrzuceniu na granicy, podając kategorię i status powiadomienia, informacje o produktach i zidentyfikowanych zagrożeniach, państwie pochodzenia, państwach, w których produkty były dystrybuowane, powiadamiającym członku sieci, podstawie powiadomienia oraz o podjętych środkach;
- b) roczne sprawozdanie dotyczące powiadomień przekazanych przez sieć.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 20. dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 17/2011**z dnia 10 stycznia 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 stycznia 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	EC	65,1
	MA	60,1
	TR	100,6
	ZZ	75,3
0707 00 05	EG	174,9
	JO	96,7
	TR	141,9
	ZZ	137,8
0709 90 70	MA	43,2
	TR	123,8
	ZZ	83,5
0709 90 80	EG	222,3
	ZZ	222,3
0805 10 20	AR	41,5
	BR	41,5
	IL	67,1
	MA	58,0
	TR	71,6
	UY	46,7
	ZA	41,3
	ZZ	52,5
0805 20 10	MA	68,6
	TR	79,6
	ZZ	74,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	129,3
	HR	46,1
	IL	84,6
	JM	94,4
	MA	112,4
	TR	74,7
	ZZ	90,3
0805 50 10	AR	49,2
	TR	60,2
	UY	49,2
	ZZ	52,9
0808 10 80	AR	78,5
	CA	99,7
	CN	103,0
	EC	79,3
	US	137,8
	ZA	124,2
	ZZ	103,8
0808 20 50	CN	53,7
	US	112,9
	ZZ	83,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 18/2011**z dnia 10 stycznia 2011 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 13/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 stycznia 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego**José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.⁽⁴⁾ Dz.U. L 5 z 8.1.2011, s. 5.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 11 stycznia 2011 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	62,47	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	62,47	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	62,47	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	62,47	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	59,08	0,00
1701 99 10 ⁽²⁾	59,08	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	59,08	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,59	0,17

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 stycznia 2011 r.

dotycząca niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 70)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/8/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 3,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przypadek pryszczycy został wykryty u dzika w Burgas, regionie położonym w południowo-wschodniej Bułgarii, w strefie wzmocnionego nadzoru, wzdłuż granicy z Turcją.
- (2) Sytuacja w zakresie pryszczycy w Bułgarii może stanowić zagrożenie dla stad w innych państwach członkowskich w związku z handlem żywymi zwierzętami parzystokopytnymi i wprowadzaniem do obrotu niektórych otrzymanych z nich produktów.
- (3) Bułgaria podjęła środki w ramach dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy ⁽³⁾ (dalej: „dyrektywa”), w szczególności środki przewidziane w art. 85 ust. 4 tej dyrektywy, uszczegółowione w załączniku XVIII do niej.
- (4) Całe terytorium Bułgarii jest objęte ograniczeniami na mocy art. 2, 4, 5, 6, 8b i 11 decyzji Komisji 2008/855/WE z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich ⁽⁴⁾. Ponieważ jednak Bułgaria jest wymieniona w wykazie w części II załącznika I do tej decyzji, może wysyłać świeże mięso

wieprzowe i przetwory mięsne oraz wyroby wyprodukowane z takiego mięsa, pod pewnymi warunkami dotyczącymi zdrowia.

- (5) Sytuacja epidemiologiczna w Bułgarii sprawia, że właściwe organy Bułgarii powinny wzmocnić środki kontroli w zakresie pryszczycy.
- (6) Należy obecnie określić stały środek w obszarach wysokiego i niskiego ryzyka w państwach członkowskich dotkniętych chorobą i wprowadzić zakaz wysyłania podatnych zwierząt z obszarów wysokiego i niskiego ryzyka oraz wysyłania produktów pochodzących z podatnych zwierząt z obszarów wysokiego ryzyka. Decyzja powinna także ustanowić zasady mające zastosowanie do wysyłania z tych obszarów bezpiecznych produktów, które wyprodukowano przed wprowadzeniem ograniczeń, z surowców pochodzących spoza obszarów objętych ograniczeniami, lub które zostały poddane zabiegowi o udowodnionej skuteczności w zakresie inaktywacji ewentualnego wirusa pryszczycy.
- (7) Wielkość wyznaczonych obszarów ryzyka bezpośrednio zależy od rezultatów przesłedzenia możliwych kontaktów ze skażonym gospodarstwem, a przy jej wyznaczaniu bierze się pod uwagę możliwość wdrożenia dostatecznej kontroli przemieszczania zwierząt i produktów. W obecnym momencie, na podstawie informacji przekazanych przez Bułgarię, cały region Burgas powinien pozostać obszarem wysokiego ryzyka.
- (8) Zakaz wysyłania powinien obejmować wyłącznie produkty pochodzące ze zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę, pochodzące z lub uzyskane ze zwierząt z obszarów wysokiego ryzyka wymienionych w załączniku I; zakaz ten nie powinien wpływać na tranzyt przez te obszary takich produktów pochodzących z lub uzyskanych ze zwierząt z innych obszarów.
- (9) Dyrektywa Rady 64/432/EWG ⁽⁵⁾ dotyczy problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 306 z 22.11.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 302 z 13.11.2008, s. 19.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, s. 1977/64.

- (10) Dyrektywa Rady 91/68/EWG⁽¹⁾ dotyczy warunków dotyczących zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami.
- (11) Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A sekcja I do dyrektywy 90/425/EWG⁽²⁾ dotyczy, między innymi, handlu innymi parzystokopytnymi oraz handlu nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami owiec i kóz oraz zarodkami świń.
- (12) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽³⁾ dotyczy, między innymi, warunków dotyczących zdrowia zwierząt odnośnie do produkcji i wprowadzania do obrotu świeżego mięsa, mięsa mielonego, mięsa odkostnionego mechanicznie, przetworów mięsnych, mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, wyrobów mięsnych, w tym przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit oraz przetworów mlecznych.
- (13) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁴⁾ dotyczy, między innymi, znaków jakości zdrowotnej dla żywności pochodzenia zwierzęcego.
- (14) Dyrektywa Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiająca przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁵⁾ przewiduje specyficzną obróbkę wyrobów mięsnych, której celem jest zapewnienie inaktywacji wirusa pryszczycy w produktach pochodzenia zwierzęcego.
- (15) Decyzja Komisji 2001/304/WE z dnia 11 kwietnia 2001 r. w sprawie oznaczania i wykorzystania niektórych produktów zwierzęcych w związku z decyzją 2001/172/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do pryszczycy w Zjednoczonym Królestwie⁽⁶⁾ dotyczy specyficznego znaku jakości zdrowotnej, który ma być stosowany do niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, którymi obrót jest ograniczony do rynku krajowego. Wskazane jest określenie w odrębnym załączniku podobnego oznaczania w przypadku pryszczycy w Bułgarii.
- (16) Dyrektywa Rady 92/118/EWG⁽⁷⁾ ustanawia warunki dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A sekcja I do dyrektywy 89/662/EWG oraz, w zakresie czynników chorobotwórczych, dyrektywą 90/425/EWG.
- (17) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁸⁾ przewiduje szereg procesów obróbki produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nadających się do inaktywacji wirusa pryszczycy.
- (18) Dyrektywa Rady 88/407/EWG⁽⁹⁾ ustanawia warunki dotyczące zdrowia zwierząt wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym zamrożonym nasieniem bydła domowego oraz w jego przywozie.
- (19) Dyrektywa Rady 89/556/EWG⁽¹⁰⁾ dotyczy warunków dotyczących zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywozu z państw trzecich zarodków bydła domowego.
- (20) Dyrektywa Rady 90/429/EWG⁽¹¹⁾ ustanawia warunki dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym nasieniem świń domowych oraz w jego przywozie.
- (21) Decyzja Komisji 2010/470/UE z dnia 26 sierpnia 2010 r. ustanawiająca wzory świadectw zdrowia w wewnątrzunijnym handlu nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami zwierząt z rodziny koniowatych, owiec i kóz, a także komórkami jajowymi i zarodkami świń⁽¹²⁾ ustanawia wzory świadectw zdrowia w wewnątrzunijnym handlu nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami owiec i kóz oraz komórkami jajowymi i zarodkami świń.
- (22) Decyzja Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹³⁾ przewiduje mechanizm wypłacania gospodarstwom odszkodowań za straty poniesione w wyniku zastosowania środków zwalczania choroby.

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 19.2.1991, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 104 z 13.4.2001, s. 6.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, s. 49.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 194 z 22.7.1988, s. 10.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1989, s. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 62.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 228 z 31.8.2010, s. 15.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.

(23) Produkty lecznicze określone w dyrektywie 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych⁽¹⁾, w dyrektywie 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi⁽²⁾ oraz w dyrektywie 2001/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zbliżania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, odnoszących się do wdrożenia zasady dobrej praktyki klinicznej w prowadzeniu badań klinicznych produktów leczniczych, przeznaczonych do stosowania przez człowieka, które nie są objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1774/2002⁽³⁾, nie podlegają ograniczeniom związanym ze zdrowiem zwierząt ustanowionym w niniejszej decyzji.

(24) Artykuł 6 decyzji Komisji 2007/275/WE z dnia 17 kwietnia 2007 r. dotyczącej wykazu zwierząt i produktów mających podlegać kontroli w punktach kontroli granicznej na mocy dyrektyw Rady 91/496/EWG i 97/78/WE⁽⁴⁾ przewiduje odstępstwo od kontroli weterynaryjnych w przypadku niektórych produktów zawierających produkty zwierzęce. Należy zezwolić na wysyłanie takich produktów z obszarów wysokiego ryzyka w ramach uproszczonego systemu poświadczania.

(25) Państwa członkowskie inne niż Bułgaria powinny wesprzeć środki zwalczania choroby wprowadzane na obszarach dotkniętych chorobą, gwarantując, że żywe podatne zwierzęta nie będą wysyłane na te obszary.

(26) Aby lepiej zrozumieć tę sytuację epidemiologiczną i ułatwić wykrywanie możliwych zakażeń, konieczne jest wprowadzenie dłuższego zakazu przemieszczania zwierząt gospodarskich w zainteresowanym państwie członkowskim, umożliwiając jednocześnie ubój i transport koniowatych w warunkach kontrolowanych.

(27) Oczekując na posiedzenie Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt oraz we współpracy z zainteresowanym państwem członkowskim, Komisja powinna przyjąć przejściowe środki ochronne w odniesieniu do pryszczy w Bułgarii.

(28) Sytuacja zostanie poddana przeglądowi na posiedzeniu Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, zaplanowanym na 11–12 stycznia 2011 r. W miarę potrzeby środki zostaną dostosowane,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Żywe zwierzęta

1. Bez uszczerbku dla środków przyjętych przez Bułgarię w ramach

a) dyrektywy 2003/85/WE, w szczególności środków przewidzianych w art. 85 ust. 4 tej dyrektywy i uszczegółowionych w załączniku XVIII do niej; oraz

b) art. 2 i 4 decyzji 2008/855/WE;

Bułgaria dopilnowuje spełnienia warunków ustanowionych w ust. 2–7 niniejszego artykułu.

2. Żadne żywe sztuki bydła, owce, kozy, świnie ani inne parzystokopytne nie są przemieszczane między obszarami wymienionymi w załączniku I i załączniku II.

3. Żadne żywe sztuki bydła, owce, kozy, świnie ani inne parzystokopytne nie są wysyłane z obszarów wymienionych w załączniku I i załączniku II ani nie przemieszczają się przez te obszary.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 właściwe organy Bułgarii mogą zezwolić na bezpośredni i nieprzerwany tranzyt zwierząt parzystokopytnych głównymi drogami i liniami kolejowymi przez obszary wymienione w załączniku I i załączniku II.

5. Świadczenia zdrowia określone w dyrektywie 64/432/EWG dla żywego bydła oraz, bez uszczerbku dla art. 8b i 9 decyzji 2008/855/WE, dla świń, a także w dyrektywie 91/68/EWG dla żywych owiec i kóz, towarzyszące zwierzętom wysyłanym z części terytorium Bułgarii niewymienionych w załączniku I i załączniku II do innych państw członkowskich, zawierają następujące sformułowanie:

„Zwierzęta zgodne z decyzją Komisji 2011/8/UE z dnia 6 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczy w Bułgarii (*).

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.

⁽³⁾ Dz.U. L 121 z 1.5.2001, s. 34.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 116 z 4.5.2007, s. 9.

(*) Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 15.”.

6. Świadczenia zdrowia towarzyszące parzystokopytnym innym niż objęte świadectwami zdrowia, o których mowa w ust. 5, wysyłanym z części terytorium Bułgarii niewymienionych w załączniku I i załączniku II do innych państw członkowskich, zawierają następujące sformułowanie:

„Żywe parzystokopytne zgodne z decyzją Komisji 2011/8/UE z dnia 6 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 15.”.

7. Zwierzęta, którym towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w ust. 5 i 6, mogą przemieszczać się do innych państw członkowskich jedynie po powiadomieniu przez lokalny organ weterynaryjny w Bułgarii centralnych i lokalnych organów weterynaryjnych w państwie członkowskim przeznaczenia z trzydniowym wyprzedzeniem przed przemieszczeniem.

8. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 2 właściwe organy Bułgarii mogą zezwolić na transport zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę z gospodarstw położonych na obszarach wskazanych w załączniku II do rzeźni zlokalizowanych na obszarach wskazanych w załączniku I.

Artykuł 2

Mięso

1. Dla celów niniejszego artykułu „mięso” oznacza „świeże mięso”, „mięso mielone”, „mięso odkostnione mechanicznie” i „wyroby mięsne”, określone w pkt 1.10, 1.13, 1.14 i 1.15 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

2. Bułgaria nie wysyła mięsa bydła, owiec, kóz i świń oraz innych parzystokopytnych pochodzącego z lub uzyskanego ze zwierząt pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku I.

3. Mięso niekwalifikujące się do wysłania z Bułgarii zgodnie z niniejszą decyzją oznacza się zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2002/99/WE lub zgodnie z załącznikiem IV.

4. Bez uszczerbku dla art. 6 i 8b decyzji 2008/855/WE, zakaz określony w ust. 2 nie ma zastosowania do mięsa opatrzonego znakiem jakości zdrowotnej zgodnie z rozdziałem III sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004, pod warunkiem że:

a) mięso jest wyraźnie zidentyfikowane oraz było transportowane i przechowywane od daty produkcji oddzielnie od mięsa, które zgodnie z niniejszą decyzją nie kwalifikuje się do wysłania poza obszary wymienione w załączniku I;

b) mięso spełnia jeden z następujących warunków:

(i) zostało pozyskane przed datą zastosowania wskazaną w niniejszej decyzji; lub

(ii) pochodzi ze zwierząt chowanych przez co najmniej 90 dni lub od narodzin, jeżeli zwierzęta mają mniej niż 90 dni, przed datą uboju i poddanych ubojowi, lub w przypadku mięsa uzyskanego ze zwierząt łownych podatnych na pryszczycę („zwierzęta łowne”) – ze zwierząt zabitych, poza obszarami wymienionymi w załączniku I i II; lub

(iii) spełnia warunki określone w lit. c), d) i e);

c) mięso zostało uzyskane z gospodarskich zwierząt kopytnych lub zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka podatnych na pryszczycę („zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka”), zgodnie z wyszczególnieniem właściwej kategorii mięsa w jednej z odpowiednich kolumn od 4 do 7 w załączniku III, i spełnia następujące warunki:

(i) zwierzęta były chowane przez co najmniej 90 dni lub od narodzin, jeżeli zwierzęta mają mniej niż 90 dni, przed datą uboju w gospodarstwach znajdujących się na obszarach wymienionych w kolumnach 1, 2 i 3 załącznika III, na których nie wystąpiło ognisko pryszczycy w ciągu co najmniej 90 dni poprzedzających datę uboju;

(ii) przez 21 dni przed datą transportu do rzeźni lub w przypadku zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka przed datą uboju na terenie gospodarstwa, zwierzęta pozostawały pod nadzorem właściwych organów weterynaryjnych na terenie jednego gospodarstwa znajdującego się w środku okręgu o promieniu co najmniej 10 km, w którym nie wystąpiło ognisko pryszczycy w ciągu co najmniej 30 dni poprzedzających datę załadunku;

(iii) żadne zwierzę z gatunku podatnego na pryszczycę nie zostało wprowadzone na teren gospodarstwa, o którym mowa w ppkt (ii), w ciągu 21 dni przed datą załadunku lub w przypadku zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka przed datą uboju na terenie gospodarstwa, z wyjątkiem świń pochodzących z gospodarstwa zaopatrującego spełniającego warunki określone w ppkt (ii), w którym to przypadku okres 21 dni może zostać skrócony do 7 dni.

- Jednakże właściwy organ może zezwolić na wprowadzenie do gospodarstwa, o którym mowa w ppkt (ii), zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę spełniających warunki określone w ppkt (i) i (ii), jeśli zwierzęta te:
- pochodzą z gospodarstwa, do którego w okresie 21 dni poprzedzających datę transportu do gospodarstwa, o którym mowa w ppkt (ii), nie wprowadzono żadnego zwierzęcia z gatunku podatnego na pryszczycę, z wyjątkiem świń pochodzących z gospodarstwa zaopatrującego, w którym to przypadku okres 21 dni może zostać skrócony do 7 dni, lub
 - poddano, z wynikiem negatywnym, testowi na obecność przeciwciał przeciwko wirusowi pryszczycy, przeprowadzonemu na próbce krwi pobranej w ciągu 10 dni poprzedzających datę transportu do gospodarstwa, o którym mowa w ppkt (ii), lub
 - pochodzą z gospodarstwa poddanego, z wynikiem negatywnym, badaniu serologicznemu zgodnie z procedurą pobierania próbek umożliwiającą wykrycie chorobowości pryszczycy wynoszącej 5 %, przy co najmniej 95 % poziomie ufności;
- (iv) zwierzęta lub, w przypadku zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, których uboju dokonano na terenie gospodarstwa, tusze, zostały przetransportowane pod urzędowym nadzorem środkami transportu, które zostały wyczyszczone i zdezynfekowane przed załadunkiem w gospodarstwie, o którym mowa w ppkt (ii), do wyznaczonej rzeźni;
- (v) uboju zwierząt dokonano w ciągu mniej niż 24 godzin od chwili przywiezienia do rzeźni, oddzielnie od zwierząt, których mięso nie kwalifikuje się do wysyłki z obszaru wymienionego w załączniku I;
- d) mięso, jeśli jest oznaczone znakiem (+) w kolumnie 8 załącznika III, zostało uzyskane ze zwierząt łownych zabitych na obszarach, na których nie wystąpiło ognisko pryszczycy przez co najmniej 90 dni przed datą zabicia i w odległości co najmniej 20 km od obszarów niewymienionych w kolumnach 1, 2 i 3 załącznika III;
- e) mięso, o którym mowa w lit. c) i d), musi dodatkowo spełniać następujące warunki:
- (i) zgoda na wysyłkę takiego mięsa jest wydawana przez właściwy organ weterynaryjny Bułgarii wyłącznie, jeśli:
 - zwierzęta, o których mowa w lit. c) ppkt (iv), zostały przetransportowane do zakładu niemającego kontaktu z gospodarstwami znajdującymi się na obszarach niewymienionych w kolumnach 1, 2 i 3 załącznika III, oraz
 - zakład nie znajduje się poza strefą ochrony;
 - (ii) mięso jest przez cały czas wyraźnie zidentyfikowane, przenoszone, przechowywane i transportowane oddzielnie od mięsa niekwalifikującego się do wysłania z obszaru wymienionego w załączniku I;
 - (iii) w czasie badania poubojowego prowadzonego przez urzędowego lekarza weterynarii w zakładzie dokonyującym wysyłki lub w przypadku uboju zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka na terenie gospodarstwa, o którym mowa w lit. c) ppkt (ii), lub w przypadku zwierząt łownych w zakładzie przetwórstwa dziczyzny, nie stwierdzono objawów klinicznych pryszczycy ani nie znaleziono pośmiertnych dowodów na jej obecność;
 - (iv) mięso pozostawało w zakładach lub gospodarstwach, o których mowa w lit. e) ppkt (iii), przez co najmniej 24 godziny od badania poubojowego zwierząt, o których mowa w lit. c) i d),
 - (v) wstrzymuje się dalsze przygotowywanie mięsa do wysyłki poza obszar wymieniony w załączniku I:
 - w przypadku zdiagnozowania pryszczycy w zakładach lub gospodarstwach, o których mowa w lit. e) ppkt (iii), do chwili zakończenia uboju wszystkich obecnych tam zwierząt oraz usunięcia całego mięsa i wszystkich martwych zwierząt oraz do upływu co najmniej 24 godzin od zakończenia czyszczenia i dezynfekcji tych zakładów i gospodarstw pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, oraz
 - w przypadku uboju w tym samym zakładzie zwierząt podatnych na pryszczycę pochodzących z gospodarstw znajdujących się w obszarach wymienionych w załączniku I, które nie spełniają warunków określonych w ust. 4 lit. c) lub d), do chwili zakończenia uboju wszystkich takich zwierząt oraz czyszczenia i dezynfekcji tych zakładów pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii;
 - (vi) centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów i gospodarstw zatwierdzonych do celów stosowania lit. c), d) i e).

5. Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w ust. 3 i 4 pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

6. Bez uszczerbku dla art. 6 i 8b decyzji 2008/855/WE, zakaz przewidziany w ust. 2 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do świeżego mięsa uzyskanego ze zwierząt chowanych poza obszarami wymienionymi w załączniku I i załączniku II, transportowanych w drodze odstępstwa od art. 1 ust. 2 i 3 bezpośrednio i pod urzędową kontrolą bez kontaktu z gospodarstwami położonymi na obszarach wskazanych w załączniku I do rzeźni położonej na obszarze wskazanym w załączniku I poza strefą ochrony w celu natychmiastowego uboju, o ile tego rodzaju świeże mięso jest wprowadzane do obrotu tylko na obszarach wymienionych w załączniku I i załączniku II i spełnia następujące warunki:

a) każda taka partia mięsa jest oznaczona zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Rady 2002/99/WE lub zgodnie z załącznikiem IV do niniejszej decyzji;

b) rzeźnia:

(i) działa pod ścisłą kontrolą weterynaryjną;

(ii) zawieszają jakiegokolwiek dalsze przygotowanie mięsa do wysyłki poza obszary wskazane w załączniku I w przypadku uboju w tej samej rzeźni zwierząt podatnych na pryszczycę pochodzących z gospodarstw znajdujących się na obszarach wymienionych w załączniku I, do chwili zakończenia uboju wszystkich takich zwierząt oraz czyszczenia i dezynfekcji tych rzeźni pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii;

c) świeże mięso jest wyraźnie zidentyfikowane oraz transportowane i przechowywane oddzielnie od mięsa kwalifikującego się do wysłania poza Bułgarię.

d) Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w akapicie pierwszym pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

e) Centralne organy weterynaryjne przekazują Komisji i innym państwom członkowskim wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

7. Bez uszczerbku dla art. 6 decyzji 2008/855/WE do świeżego mięsa uzyskanego z zakładów rozbioru mięsa położonych na obszarach wymienionych w załączniku I nie ma zastosowania

zakaz przewidziany w ust. 2 pod następującymi warunkami:

a) w danym dniu przetwarza się w tym zakładzie rozbioru mięsa wyłącznie świeże mięso określone w ust. 4. lit. b). Po przetworzeniu mięsa niespełniającego tego wymogu przeprowadza się czyszczenie i dezynfekcję;

b) każda partia mięsa jest opatrzona znakiem jakości zdrowotnej zgodnie z rozdziałem III sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004;

c) zakład rozbioru mięsa działa pod ścisłą kontrolą weterynaryjną;

d) świeże mięso jest wyraźnie zidentyfikowane oraz transportowane i przechowywane oddzielnie od mięsa niekwalifikującego się do wysłania poza obszary wymienione w załączniku I.

Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w akapicie pierwszym pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

Centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

8. Mięsu wysyланemu z Bułgarii do innych państw członkowskich towarzyszy urzędowe świadectwo, zawierające następujące sformułowanie:

„Mięso zgodne z decyzją Komisji 2011/8/UE z dnia 6 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 15.”

Artykuł 3

Wyroby mięsne

1. Bułgaria nie wysyła wyrobów mięsnych, w tym przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit, otrzymanych z bydła, owiec, kóz i świń oraz innych parzystokopytnych („wyroby mięsne”), pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku I lub wyprodukowanych przy użyciu mięsa uzyskanego ze zwierząt pochodzących z tych obszarów.

2. Bez uszczerbku dla art. 6 i 8b decyzji 2008/855/WE, zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do wyrobów mięsnych, w tym przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit, opatrzonych znakiem jakości zdrowotnej zgodnie z rozdziałem III sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004, pod warunkiem że te wyroby mięsne:

a) są wyraźnie zidentyfikowane oraz były transportowane i przechowywane od daty produkcji oddzielnie od wyrobów mięsnych, które zgodnie z niniejszą decyzją nie kwalifikują się do wysłania poza obszary wymienione w załączniku I;

b) spełniają jeden z następujących warunków:

(i) są wytworzone z mięsa określonego w art. 2 ust. 4 lit. b); lub

(ii) zostały poddane przynajmniej jednemu ze stosownych zabiegów ustanowionych w odniesieniu do pryszczycy w części 1 załącznika III do dyrektywy 2002/99/WE.

Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w akapicie pierwszym pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

Centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

3. Wyrobom mięsnym wysyłanym z Bułgarii do innych państw członkowskich towarzyszy urzędowe świadectwo, zawierające następujące sformułowanie:

„Wyroby mięsne, w tym przetworzone żołądki, pęcherze i jelita, zgodne z decyzją Komisji 2011/8/UE z dnia 6 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 15.”.

4. W przypadku wyrobów mięsnych zgodnych z wymogami ust. 2, które zostały przetworzone w zakładzie działającym zgodnie z HACCP oraz stosującym dającą się skontrolować standardową procedurę operacyjną, zapewniającą przestrzeganie i zapis standardów w zakresie przetwarzania, w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy stwierdzenie zgodności z warunkami wymaganymi w zakresie przetwarzania, określonymi w ust. 2

akapit pierwszy lit. b) ppkt (ii), w dokumencie handlowym towarzyszącym przesyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 9 ust. 1.

5. W przypadku wyrobów mięsnych, które zostały poddane obróbce termicznej zgodnej z ust. 2 akapit pierwszy lit. b) ppkt (ii) w hermetycznie zamkniętych pojemnikach, zapewniającej im odporność na przechowywanie, w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający zastosowanie obróbki termicznej.

Artykuł 4

Siara i mleko

1. Bułgaria nie wysyła siary ani mleka zwierząt gatunków podatnych na pryszczycę, przeznaczonych lub nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, z obszarów wymienionych w załączniku I.

2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do mleka uzyskanego od bydła, owiec i kóz utrzymywanych na obszarach wymienionych w załączniku I, które zostało przetworzone zgodnie z:

a) częścią A załącznika IX do dyrektywy 2003/85/WE, jeżeli mleko jest przeznaczone do spożycia przez ludzi; lub

b) częścią B załącznika IX do dyrektywy 2003/85/WE, jeżeli mleko nie jest przeznaczone do spożycia przez ludzi lub jest przeznaczone do żywienia zwierząt z gatunków podatnych na pryszczycę.

3. Do mleka bydła, owiec i kóz, przetworzonego w zakładach położonych na obszarach wymienionych w załączniku I, nie ma zastosowania zakaz określony w ust. 1, pod następującymi warunkami:

a) każda partia mleka wykorzystanego w zakładzie musi być zgodna z warunkami określonymi w ust. 2 lub pochodzić od zwierząt chowanych i dojonych poza obszarami wymienionymi w załączniku I;

b) zakład działa pod ścisłą kontrolą weterynaryjną;

c) mleko musi być wyraźnie zidentyfikowane oraz transportowane i przechowywane oddzielnie od mleka i przetworów mlecznych niekwalifikujących się do wysłania poza obszary wymienione w załączniku I;

d) transport surowego mleka z gospodarstw położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku I do zakładów położonych na obszarach wymienionych w załączniku I jest wykonywany w pojazdach, które zostały oczyszczone i zdezynfekowane przed rozpoczęciem przewozu i nie miały następnie kontaktu z gospodarstwami w obszarach wymienionych w załączniku I, utrzymującymi zwierzęta z gatunków podatnych na pryszczycę.

Właściwy organ weterynaryjny kontroluje przestrzeganie warunków określonych w akapicie pierwszym pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

Centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

4. Mleku wysłanemu z Bułgarii do innych państw członkowskich towarzyszy urzędowe świadectwo, zawierające następujące sformułowanie:

„Mleko zgodne z decyzją Komisji 2011/8/UE z dnia 6 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 15.”.

5. W przypadku mleka zgodnego z wymogami ust. 2, które zostało przetworzone w zakładzie działającym zgodnie z HACCP oraz stosującym dającą się skontrolować standardową procedurę działania, zapewniającą przestrzeganie i zapis standardów w zakresie przetwarzania, w drodze odstępstwa od ust. 4 wystarczy stwierdzenie zgodności z tymi wymogami w dokumencie handlowym towarzyszącym wysyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 9 ust. 1.

6. W przypadku mleka zgodnego z wymogami ust. 2 lit. a) lub b), które zostało poddane obróbce termicznej w hermetycznie zamkniętych pojemnikach, zapewniającej mu odporność na przechowywanie, w drodze odstępstwa od ust. 4 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający zastosowanie obróbki termicznej.

Artykuł 5

Przetwory mleczne

1. Bułgaria nie wysyła przetworów mlecznych wyprodukowanych z siary i mleka zwierząt gatunków podatnych na pryszczycę, przeznaczonych lub nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, z obszarów wymienionych w załączniku I.

2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do przetworów mlecznych, które:

- a) zostały pozyskane przed datą zastosowania wskazaną w niniejszej decyzji; lub
- b) otrzymano z mleka zgodnego z przepisami art. 4 ust. 2 lub 3; lub
- c) są przeznaczone na wywóz do kraju trzeciego, którego warunki przywozu pozwalają na poddanie takich produktów innemu zabiegowi niż ustanowione w art. 4 ust. 2, a zapewniającemu inaktywację wirusa pryszczycy.

3. Bez uszczerbku dla rozdziału II sekcji IX załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, zakaz określony w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do następujących przetworów mlecznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi:

- a) przetwory mleczne wyprodukowane z mleka o kontrolowanym pH poniżej 7,0 i poddane obróbce termicznej w temperaturze co najmniej 72 °C przez co najmniej 15 sekund, przyjmując, że taka obróbka nie była potrzebna w przypadku produktów gotowych, których składniki są zgodne z odpowiednimi warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w art. 2, 3 i 4 niniejszej decyzji;
- b) przetwory mleczne wyprodukowane z surowego mleka krów, owiec lub kóz, które przez co najmniej 30 dni przebywały w gospodarstwie położonym w obrębie obszaru wymienionego w załączniku I, w środku okręgu o promieniu co najmniej 10 km, w którym nie wystąpiło ognisko pryszczycy w ciągu 30 dni przed wyprodukowaniem surowego mleka, które to przetwory poddano procesowi dojrzewania trwającemu co najmniej 90 dni, w czasie którego pH zostało obniżone poniżej 6,0 w całej substancji, a skórkę tych przetworów poddano działaniu 0,2 % roztworu kwasu cytrynowego bezpośrednio przed ich zawięciem lub opakowaniem.

4. Do przetworów mlecznych wyprodukowanych w zakładach położonych na obszarach wymienionych w załączniku I nie ma zastosowania zakaz określony w ust. 1 pod następującymi warunkami:

- a) każda partia mleka wykorzystanego z zakładu jest zgodna z warunkami określonymi w art. 4 ust. 2 lub pochodzi od zwierząt spoza obszarów wymienionych w załączniku I;
- b) wszystkie przetwory mleczne wykorzystane do uzyskania produktów końcowych są zgodne z warunkami określonymi w ust. 2 lit. a) i b) lub w ust. 3 lub zostały wyprodukowane z mleka uzyskanego od zwierząt spoza obszarów wymienionych w załączniku I;

c) zakład działa pod ścisłą kontrolą weterynaryjną;

Artykuł 6

Nasienie, komórki jajowe i zarodki

d) przetwory mleczne są wyraźnie zidentyfikowane oraz transportowane i przechowywane oddzielnie od mleka i przetworów mlecznych niekwalifikujących się do wysłania poza obszary wymienione w załączniku I.

1. Bułgaria nie wysyła nasienia, komórek jajowych ani zarodków bydła, owiec, kóz i świń lub innych parzystokopytnych („nasienie, komórki jajowe i zarodki”) z obszarów wymienionych w załączniku I i załączniku II.

Właściwy organ kontroluje przestrzeganie warunków określonych w akapicie pierwszym pod nadzorem centralnych organów weterynaryjnych.

2. Bez uszczerbku dla art. 5 decyzji 2008/855/WE, zakazy ustanowione w ust. 1 nie mają zastosowania do:

Centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

a) nasienia, komórek jajowych i zarodków, które zostały pozyskane przed datą zastosowania wskazaną w niniejszej decyzji;

5. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do przetworów mlecznych wyprodukowanych w zakładach położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku I przy wykorzystaniu mleka uzyskanego przed datą zastosowania, wskazaną w niniejszej decyzji, pod warunkiem że te przetwory mleczne są wyraźnie zidentyfikowane oraz transportowane i przechowywane oddzielnie od przetworów mlecznych niekwalifikujących się do wysłania poza te obszary.

b) zamrożonego nasienia i zarodków bydła, zamrożonego nasienia świń oraz zamrożonego nasienia i zarodków owiec i kóz przywiezionych do Bułgarii zgodnie z warunkami określonymi odpowiednio w dyrektywach 88/407/EWG, 89/556/EWG, 90/429/EWG i 92/65/EWG, i które od chwili wprowadzenia do Bułgarii były przechowywane i transportowane oddzielnie od nasienia, komórek jajowych i zarodków niekwalifikujących się do wysłania zgodnie z ust. 1;

6. Przetworom mlecznym wysłanym z Bułgarii do innych państw członkowskich towarzyszy urzędowe świadectwo, zawierające następujące sformułowanie:

c) zamrożonego nasienia i zarodków, uzyskanych od bydła, świń, owiec lub kóz utrzymywanych poza obszarami wymienionymi w załączniku I i załączniku II przez przynajmniej 90 poprzedzających datę pobrania oraz w trakcie pobrania, oraz które:

„Przetwory mleczne zgodne z decyzją Komisji 2011/8/UE z dnia 6 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 15.”.

(i) były przechowywane w zatwierdzonych warunkach przez przynajmniej 30 dni przed datą wysłania; oraz

7. W przypadku przetworów mlecznych zgodnych z wymogami ust. 2 lit. a) i b) oraz z ust. 3 i 4, które zostały przetworzone w zakładzie działającym zgodnie z HACCP oraz stosującym dającą się skontrolować standardową procedurę działania, zapewniającą przestrzeganie i zapis standardów w zakresie przetwarzania, w drodze odstępstwa od ust. 6 wystarczy stwierdzenie zgodności z tymi wymogami w dokumencie handlowym towarzyszącym wysyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 9 ust. 1.

(ii) zostały pobrane od zwierząt dawców znajdujących się w ośrodkach lub w gospodarstwach wolnych od pryszczycy przez przynajmniej trzy miesiące przed datą pobrania nasienia lub zarodków i 30 dni po dacie ich pobrania oraz położonych w środku obszaru o promieniu 10 km, w którym nie wystąpił przypadek pryszczycy przez przynajmniej 30 dni poprzedzających datę pobrania.

8. W przypadku przetworów mlecznych zgodnych z wymogami ust. 2 lit. a) i b) oraz z ust. 3 i 4, które zostały poddane obróbce termicznej w hermetycznie zamkniętych pojemnikach, zapewniającej im odporność na przechowywanie, w drodze odstępstwa od ust. 6 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający zastosowanie obróbki termicznej.

d) Przed wysłaniem nasienia lub zarodków, o których mowa w lit. a), b) i c), centralne organy weterynaryjne przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz ośrodków i zespołów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

3. Świadczenie zdrowia ustanowione w dyrektywie 88/407/EWG towarzyszące zamrożonemu nasieniu bydła wysyланemu z Bułgarii do innych państw członkowskich zawiera następujące sformułowanie:

„Zamrożone nasienie bydła zgodne z decyzją Komisji 2011/8/UE z dnia 6 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 15.”.

4. Bez uszczerbku dla art. 9 lit. b) decyzji 2008/855/WE, świadczenie zdrowia ustanowione w dyrektywie 90/429/EWG towarzyszące zamrożonemu nasieniu świń wysyланemu z Bułgarii do innych państw członkowskich zawiera następujące sformułowanie:

„Zamrożone nasienie świń zgodne z decyzją Komisji 2011/8/UE z dnia 6 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 15.”.

5. Świadczenie zdrowia ustanowione w dyrektywie 89/556/EWG towarzyszące zarodkom bydła wysyланym z Bułgarii do innych państw członkowskich zawiera następujące sformułowanie:

„Zarodki bydła zgodne z decyzją Komisji 2011/8/UE z dnia 6 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 15.”.

6. Świadczenie zdrowia ustanowione w dyrektywie 92/65/EWG towarzyszące zamrożonemu nasieniu owiec lub kóz wysyланemu z Bułgarii do innych państw członkowskich zawiera następujące sformułowanie:

„Zamrożone nasienie owiec/kóz zgodne z decyzją Komisji 2011/8/UE z dnia 6 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 15.”.

7. Świadczenie zdrowia ustanowione w dyrektywie 92/65/EWG towarzyszące zamrożonym zarodkom owiec lub kóz wysyланym z Bułgarii do innych państw członkowskich zawiera następujące sformułowanie:

„Zamrożone zarodki owiec/kóz zgodne z decyzją Komisji 2011/8/UE z dnia 6 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 15.”.

8. Bez uszczerbku dla art. 9 lit. c) decyzji 2008/855/WE, świadczenie zdrowia ustanowione w dyrektywie 92/65/EWG towarzyszące zamrożonym zarodkom świń wysyланym z Bułgarii do innych państw członkowskich zawiera następujące sformułowanie:

„Zamrożone zarodki świń zgodne z decyzją Komisji 2011/8/UE z dnia 6 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 15.”.

Artykuł 7

Skóry i skórki

1. Bułgaria nie wysyła skórek świń („skórki”) z obszarów wymienionych w załączniku I.

2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do skórek, które:

a) zostały wyprodukowane w Bułgarii przed datą zastosowania wskazaną w niniejszej decyzji; lub

b) są zgodne z wymogami określonymi w pkt 2 lit. c) lub d) części A rozdziału VI załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002; lub

c) wyprodukowano poza obszarami wymienionymi w załączniku I zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002, i które od chwili wprowadzenia do Bułgarii były przechowywane i transportowane oddzielnie od skórek, które zgodnie z ust. 1 nie kwalifikują się do wysłania.

Przetworzone skórki świń są trzymane oddzielnie od nieprzetworzonych skór i skórek zwierząt gatunków podatnych na pryszczycę.

3. Bułgaria dopilnowuje, aby skórkom wysyłanym do innych państw członkowskich towarzyszyło urzędowe świadectwo zawierające następujące sformułowanie:

„Skórki zgodne z decyzją Komisji 2011/8/UE z dnia 6 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 15.”.

4. W przypadku skórek zgodnych z wymogami pkt 1 lit. b)–e) części A rozdziału VI załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający zgodność z tymi wymogami.

5. W przypadku skórek zgodnych z wymogami pkt. 2 lit. c) lub d) części A rozdziału VI załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy stwierdzenie zgodności z tymi wymogami w dokumencie handlowym towarzyszącym wysyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 9 ust. 1.

Artykuł 8

Inne produkty zwierzęce

1. Bułgaria nie wysyła produktów zwierzęcych otrzymanych z bydła, owiec, kóz i świń oraz innych parzystokopytnych, niewymienionych w art. 2–7, wyprodukowanych po dacie zastosowania wskazanej w niniejszej decyzji, pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku I lub uzyskanych ze zwierząt pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku I.

Bułgaria nie wysyła obornika i gnoju bydła, owiec, kóz i świń lub innych parzystokopytnych z obszarów wymienionych w załączniku I.

2. Zakaz określony w ust. 1 akapit pierwszy nie ma zastosowania do:

a) produktów zwierzęcych, które:

(i) poddano obróbce termicznej

— w hermetycznie zamkniętym pojemniku o wartości Fo wynoszącej 3,00 lub więcej, lub

— podczas której temperatura w środku produktu jest podniesiona do co najmniej 70 °C; lub

(ii) wyprodukowano poza obszarami wymienionymi w załączniku I zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002, i które od chwili wprowadzenia do Bułgarii były przechowywane i transportowane oddzielnie od produktów zwierzęcych, które zgodnie z ust. 1 nie kwalifikują się do wysłania;

b) krwi i produktów z krwi określonych w pkt 4 i 5 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, które zostały poddane co najmniej jednemu z zabiegów przewidzianych w pkt 4 lit. a) części A rozdziału IV załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, po którym przeprowadzono kontrolę skuteczności, lub które przywieziono zgodnie z częścią A rozdziału IV załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002;

c) smalcu i wytopionych tłuszczów, które poddano obróbce termicznej przewidzianej w pkt 2 lit. d) ppkt (iv) części B rozdziału IV załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002;

d) osłonek zwierzęcych zgodnych z częścią A rozdziału 2 załącznika I do dyrektywy 92/118/EWG, które zostały oczyszczone, oskrobane, a następnie zasolone, wybielone lub wysuszone, po czym podjęto kroki w celu zapobieżenia ponownemu skażeniu osłonek;

e) wełny owczej, włosia przeżuwaczy i szczeciny świń, które poddano praniu fabrycznemu lub uzyskano w procesie garbowania, i nieprzetworzonej wełny owczej, włosia przeżuwaczy i szczeciny świń, które są zamknięte w bezpiecznym opakowaniu i suche;

f) karmy dla zwierząt domowych zgodnej z wymogami pkt 2, 3 i 4 części B rozdziału II załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002;

g) produktów złożonych, które nie są poddawane dalszej obróbce, zawierających produkty zwierzęce, przyjmując, że taka obróbka nie była potrzebna w przypadku produktów gotowych, których składniki są zgodne z odpowiednimi warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w niniejszej decyzji;

h) trofeów myśliwskich zgodnych z pkt 1, 3 lub 4 części A rozdziału VII załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002;

- i) paczkowanych produktów zwierzęcych przeznaczonych do użytku jako środki do diagnostyki *in vitro* lub odczynniki laboratoryjne;
- j) produktów leczniczych określonych w dyrektywie 2001/83/WE, wyrobów medycznych produkowanych z wykorzystaniem tkanki zwierzęcej uznanej za niezdolną do życia w myśl art. 1 ust. 5 lit. g) dyrektywy 93/42/EWG, weterynaryjnych produktów leczniczych określonych w dyrektywie 2001/82/WE i badanych produktów leczniczych określonych w dyrektywie 2001/20/WE.

3. Bułgaria dopilnowuje, aby produktom zwierzęcym, o których mowa w ust. 2, wysyłanym do innych państw członkowskich, towarzyszyło urzędowe świadectwo zawierające następujące sformułowanie:

„Produkty zwierzęce zgodne z decyzją Komisji 2011/8/UE z dnia 6 stycznia 2011 r. dotyczącą niektórych przejściowych środków ochronnych przeciwko pryszczycy w Bułgarii (*).

(*) Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 15.”.

4. W przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 lit. a)–d) oraz f) niniejszego artykułu, w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy, by stwierdzenie zgodności z warunkami w zakresie przetwarzania w dokumencie handlowym wymaganym zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi było zatwierdzone zgodnie z art. 9 ust. 1.

5. W przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 lit. e), w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający zastosowanie prania fabrycznego lub pochodzenia tych produktów z garbowania lub ich zgodności z warunkami ustanowionymi w pkt. 1 i 4 części A rozdziału VIII załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

6. W przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 lit. g), które zostały wyprodukowane lub przetworzone w zakładzie działającym zgodnie z HACCP oraz stosującym dającą się skontrolować standardową procedurę działania, zapewniającą zgodność wstępnie przetworzonych składników z odpowiednimi warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w niniejszej decyzji, w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy stwierdzenie tej zgodności w dokumencie handlowym towarzyszącym wysyłce, zatwierdzonym zgodnie z art. 9 ust. 1.

7. W przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 lit. i) i j), w drodze odstępstwa od ust. 3 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy stwierdzający, że produkty te przeznaczone są do użytku jako środki do diagnostyki *in vitro*, odczynniki laboratoryjne, produkty lecznicze lub wyroby medyczne, pod warunkiem wyraźnego oznakowania tych produktów jako „wyłącznie do użytku jako środki do diagnostyki *in vitro*” lub „wyłącznie do użytku laboratoryjnego”, jako „produkty lecznicze” lub jako „wyroby medyczne”.

8. W przypadku produktów złożonych spełniających warunki określone w art. 6 ust. 1 decyzji Komisji 2007/275/WE, w drodze odstępstwa od przepisów ust. 3 wystarczy, by towarzyszył im dokument handlowy zawierający następujące sformułowanie:

„Te produkty złożone są odporne na przechowywanie w temperaturze otoczenia lub z pewnością przeszły w toku procesu produkcji pełny proces gotowania lub obróbki termicznej w całej swojej substancji, w taki sposób, że wszelkie ich surowe składniki uległy denaturacji”.

Artykuł 9

Poświadczenie

1. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu właściwe organy Bułgarii dopilnowują, aby dokument handlowy wymagany przez przepisy unijne w handlu międy państwami członkowskimi był zatwierdzony poprzez dołączenie kopii urzędowego świadectwa, stwierdzającego, że:

a) przedmiotowe produkty zostały wyprodukowane:

(i) w procesie produkcji, który został skontrolowany i uznany za zgodny z odpowiednimi wymogami przepisów unijnych dotyczących zdrowia zwierząt, a także za nadający się do zniszczenia wirusa pryszczycy; lub

(ii) ze wstępnie przetworzonych materiałów, które otrzymały odpowiednie świadectwa; oraz

b) wprowadzono zabezpieczenia zapobiegające możliwemu ponownemu skażeniu wirusem pryszczycy tych produktów po przetworzeniu.

Takie poświadczenie procesu produkcji zawiera odniesienie do niniejszej decyzji, jest ważne przez 30 dni, określa datę swojego wygaśnięcia i podlega przedłużeniu po inspekcji zakładu.

2. W przypadku produktów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu właściwe organy Bułgarii mogą zezwolić na to, by skonsolidowanym ładunkom produktów innych niż świeże mięso, mięso mielone, mięso odkostnione mechanicznie i przetwory mięsne, z których każdy kwalifikuje się do wysłania zgodnie z niniejszą decyzją, towarzyszył dokument handlowy zatwierdzony przez załączenie kopii urzędowego świadectwa weterynaryjnego, potwierdzającego, że:

a) obiekt, z którego wysłano ładunek, posiada system, dzięki któremu towary są wysyłane tylko wtedy, gdy istnieje możliwość ich powiązania z dokumentami dowodzącymi ich zgodności z niniejszą decyzją; oraz

b) system, o którym mowa w lit. a), został skontrolowany i uznany za wystarczający.

Takie poświadczenie systemu zapewniającego ustalenie powiązań produktów z dokumentami zawiera odniesienie do niniejszej decyzji, jest ważne przez 30 dni, określa datę swojego wygaśnięcia i podlega przedłużeniu wyłącznie po kontroli zakładu, której wyniki były zadowalające.

Właściwe organy Bułgarii przekazują innym państwom członkowskim i Komisji wykaz zakładów zatwierdzonych dla celów stosowania niniejszego ustępu.

Artykuł 10

Czyszczenie i dezynfekcja

Bez uszczerbku dla art. 11 decyzji 2008/855/WE, Bułgaria dopilnowuje, aby pojazdy, których użyto do transportu żywych zwierząt na obszarach wymienionych w załączniku I i załączniku II, były czyszczone i dezynfekowane po każdym przewozie oraz aby takie czyszczenie i dezynfekcja były rejestrowane zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. d) dyrektywy 64/432/EWG.

Artykuł 11

Niektóre wyłączone produkty

Ograniczenia ustanowione w art. 3, 4, 5 i 8 nie mają zastosowania do wysłania z części obszarów wymienionych w załączniku I produktów zwierzęcych, o których mowa w tych artykułach, jeśli produkty te:

- a) nie zostały wyprodukowane w Bułgarii i pozostawały w ich oryginalnym opakowaniu wskazującym kraj pochodzenia tych produktów; lub
- b) zostały wyprodukowane w zatwierdzonym zakładzie położonym na jednym z obszarów wymienionych w załączniku I ze wstępnie przetworzonych produktów niepochodzących z tych obszarów, oraz:

(i) które od chwili wprowadzenia na terytorium Bułgarii były przechowywane, transportowane i przetwarzane oddzielnie od produktów niekwalifikujących się do wysłania z obszarów wymienionych w załączniku I;

(ii) którym towarzyszy dokument handlowy lub urzędowe świadectwo wymagane niniejszą decyzją.

Artykuł 12

Współpraca między państwami członkowskimi

Państwa członkowskie współpracują w zakresie monitorowania bagażu osobistego pasażerów podróżujących z obszarów wymienionych w załączniku I oraz w zakresie kampanii informacyjnych prowadzonych w celu zapobieżenia wprowadzaniu produktów pochodzenia zwierzęcego na terytoria państw członkowskich innych niż Bułgaria.

Artykuł 13

Wykonanie

Państwa członkowskie zmieniają środki stosowane w handlu w celu dostosowania ich do niniejszej decyzji. Informują o tym niezwłocznie Komisję.

Artykuł 14

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 28 lutego 2011 r.

Artykuł 15

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Następujące obszary Bułgarii:

Region Burgas

—

ZAŁĄCZNIK II

Następujące obszary Bułgarii:

Regiony Yambol, Sliven, Shumen i Varna

—

ZAŁĄCZNIK III

Następujące obszary Bułgarii:

1	2	3	4	5	6	7	8
Grupa	ADNS	Jednostka administracyjna	B	S/G	P	FG	WG
Bułgaria	00002	Region Burgas	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—
	—	—	—	—	—	—	—

ADNS = kod systemu zgłaszania chorób zwierzęcych (decyzja 2005/176/WE)

B = mięso wołowe

S/G = mięso owiec i kóz

P = mięso wieprzowe

FG = mięso zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, podatnych na pryszczycę

WG = mięso zwierząt łownych, podatnych na pryszczycę

ZAŁĄCZNIK IV

Znak jakości zdrowotnej, o którym mowa w art. 2 ust. 3:

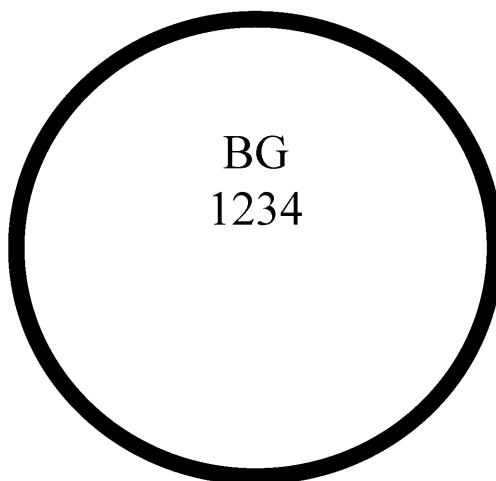
Wymiary:

BG = 7 mm

Nr zakładu = 10 mm

Zewnętrzna średnica okręgu = 50 mm

Grubość linii okręgu = 3 mm

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 stycznia 2011 r.

zmieniająca decyzję 2010/89/UE w zakresie środków przejściowych dotyczących stosowania niektórych wymogów strukturalnych zawartych w rozporządzeniach (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zakładów w Rumunii

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9695)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/9/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 akapit drugi,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽²⁾, w szczególności jego art. 9 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2010/89/UE z dnia 9 lutego 2010 r. w sprawie środków przejściowych dotyczących stosowania niektórych wymogów strukturalnych zawartych w rozporządzeniach (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do niektórych zakładów mięsnych, zakładów dokonujących obróbki produktów rybołówstwa i zakładów wytwarzających produkty jajeczne oraz w odniesieniu do chłodni w Rumunii⁽³⁾ ogranicza stosowanie niektórych wymogów strukturalnych określonych w tych rozporządzeniach do niektórych zakładów i chłodni w tym państwie członkowskim. Te środki przejściowe stosuje się do dnia 31 grudnia 2010 r.
- (2) Decyzja 2010/89/UE przewiduje również, że produkty wytworzone lub przechowywane w zakładach i chłodniach wymienionych w jej załącznikach I do IV mogą być wprowadzane wyłącznie na rynek krajowy lub wykorzystywane do dalszego przetwarzania w tych zakładach.
- (3) W październiku 2010 r. Rumunia poinformowała Komisję, że po przeprowadzeniu oceny przez jej służby weterynaryjne niektóre zakłady wymienione w tej decyzji zakończyły proces modernizacji i zostały zatwierdzone,

a niektóre zakłady zostały zamknięte. W związku z tym należy uaktualnić wykazy określone w załącznikach do decyzji 2010/89/UE. Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki do tej decyzji.

- (4) Według szacunków Rumunii spośród 117 zakładów objętych programami modernizacji 36 zakładów mięsnych i jedna chłodnia nie będą w stanie zakończyć swoich programów przed dniem 31 grudnia 2010 r., mimo że są w dużym stopniu zgodne z wymogami strukturalnymi.
- (5) Rumunia ocenia, że przedmiotowe zakłady powinny być w pełni zgodne z odpowiednimi wymogami strukturalnymi określonymi w rozporządzeniach (WE) nr 852/2004 i nr 853/2004 do dnia 31 grudnia 2011 r. Mając na uwadze trwające usprawnienia strukturalne należy przedłużyć okres stosowania środków przejściowych przewidziany w decyzji 2010/89/UE do tego dnia.
- (6) Sytuacja w tym państwie członkowskim powinna być poddana przeglądowi przed dniem 31 grudnia 2011 r. W związku z tym Rumunia powinna przedłożyć Komisji sprawozdanie dotyczące postępów w modernizacji przedmiotowych zakładów i chłodni do dnia 31 października 2011 r.
- (7) W związku z powyższym okres stosowania decyzji 2010/89/UE należy przedłużyć do dnia 31 grudnia 2011 r.
- (8) Ponadto, aby zapewnić ciągłość środków przejściowych i zapobiec zakłóceniom w przemyśle, niniejsza decyzja powinna obowiązywać od dnia 1 stycznia 2011 r.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2010/89/UE.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 40 z 13.2.2010, s. 55.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/89/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 datę „31 grudnia 2010 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2011 r.”;

2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w zdaniu wprowadzającym datę „31 grudnia 2010 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2011 r.”;

b) skreśla się lit. c);

3) art. 4 ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1. Produkty wytwarzane w zakładach wymienionych w załącznikach I lub II lub przechowywane w zakładach wymienionych w załączniku IV są wyłącznie:”;

4) w art. 5 ust. 2 datę „31 października 2010 r.” zastępuje się datą „31 października 2011 r.”;

5) w art. 6 datę „31 grudnia 2010 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2011 r.”;

6) w załącznikach wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach do decyzji 2010/89/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) załączniki I i II otrzymują brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ ZAKŁADÓW MIĘSNYCH

Nr	Numer weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region	Rodzaje działalności			
				RZ	ZR	ZP	MM/ SW
1	AB 2771	SC MONTANA POPA SRL	Blaj, str. Gh. Barițiu, jud. Alba, 515400	X	X	X	X
2	AB 3263	SC TRANSEURO SRL	Ighiu, str. Principală, nr. 205 A, jud. Alba, 517360	X	X	X	X
3	AG 008 IC	SC CARMEN SRL	Bascov, jud. Argeș, 117045	X	X	X	X
4	BC 5196	SC MIRALEX SRL	Bacău, str. Bicaz, nr. 8, jud. Bacău, 600293			X	
5	BH 3001	SC GLOBAL AGRO PRODEXIM SRL	Sârbi, nr. 469, jud. Bihor, 417520		X	X	
6	BH 5185	SC CARMANGERIE TAVI BOGDAN SRL	Mihai Bravu, nr. 169, jud. Bihor, 417237	X			
7	BR 574	SC ELECTIV PROD SRL	Comuna Romanu, jud. Brăila, 817115	X			
8	BR 774	SC ROFISH GROUP (*)	Brăila, str. Fata Portului, nr. 2, jud. Brăila, 810015			X	
9	BT 140	SC RAFFAELLO SRL	Țingeni, jud. Botoșani, 717120			X	
10	BT 144	SC AGROCARN COMPANY SRL	Botoșani, str. Pod de Piatră, nr. 89, jud. Botoșani, 710350			X	
11	BT 198	SC EMANUEL COM SRL	Răchiti, jud. Botoșani, 717310	X	X	X	
12	BZ 115	SC FERM COM PROD SRL	Căldărăști, jud. Buzău, 125201	X			
13	BZ 110	SC CARMOZIMBRUL SRL	Râmniceu Sărat, str. Lt. Sava Roșescu, nr. 140, jud. Buzău, 125300	X			
14	BZ 112	SC TRI 94 PROD COM SRL	Comuna Berca, sat Valea Nucului, jud. Buzău, 127048		X	X	X
15	CS 40	SC PALALOGA CARNEPREP SRL	Bocșa, str. Binișului, nr. 1, jud. Caraș-Severin, 325300	X	X		
16	CT 19	SC CARNOB SRL	Lumina, str. Lebedelor, nr. 1A, jud. Constanța, 907175	X			
17	DB 3457	SC NEVAL SRL	Pietroșița, jud. Dâmbovița, 137360	X			

Nr	Numer weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region	Rodzaje działalności			
				RZ	ZR	ZP	MM/ SW
18	GJ 5	SC LEXI STAR SRL	Comuna Dănești, sat Bucureasa, jud. Gorj, 217200	X	X	X	X
19	GL 3330	SC KAROMTEC SRL	Tecuci, str. Mihail Kogălniceanu, nr. 48, jud. Galați, 805300			X	X
20	GL 4121	SC ROMNEF SRL	Munteni, jud. Galați, 807200	X			
21	HR 73	SC ELAN TRIDENT SRL	Odorheiu Secuiesc, str. Rákóczi Ferenc, nr. 90, jud. Harghita, 535600			X	
22	HR 153	SC ARTEIMPEX SRL	Gheorgheni, str. Kossuth Lajos, nr. 211, jud. Harghita, 535500	X			
23	HR 263	SC AVICOOPEX SRL	Cristuru Secuiesc, str. Orban Balays, jud. Harghita, 535400			X	
24	NT 33	SC CORD COMPANY SRL	Roman, str. Bogdan Dragoș, nr. 111, jud. Neamț, 611160	X			
25	PH 3618	SC BRUTUS IMPEX SRL	Mănești, jud. Prahova, 107375	X			
26	SV 5661	SC HARALD PROD SRL	Măzănăiești, jud. Suceava, 727219	X	X	X	X
27	SV 5963	SC DANILEVICI SRL	Gura Humorului, str. Fundătura Ghiocci, nr. 2, jud. Suceava, 725300	X	X	X	X
28	SV 6071	SC ANCAROL SRL	Gura Humorului, bd. Bucovina, FN, jud. Suceava, 725300	X	X	X	X
29	TL 782	SC PROD IMPORT CDC SRL	Frecăței, jud. Tulcea, 827075	X	X		
30	TM 378	SC VEROMEN SRL	Timișoara, jud. Timiș, 300970		X	X	X
31	TM 4187	SC FEMADAR SRL	Giroc, str. Gloria, nr. 4, jud. Timiș, 307220		X	X	X
32	TR 36	SC AVICOLA COSTESTI SRL	Roșiori de Vede, str. Vadu Vezii, nr. 1, jud. Teleorman, 145100	X			
33	TR 93	SC MARA PROD COM SRL	Alexandria, str. Abatorului, nr. 1 bis, jud. Teleorman, 140106		X	X	X
34	VN 3045	SC VANICAD SRL	Mîlcov, jud. Vrancea, 627205	X			
35	VS 2300	SC CARACUL SRL	Vaslui, jud. Vaslui, 730233	X	X		
36	CJ 109	SC ONCOS IMPEX SRL	Florești, str. Abatorului, nr. 2, jud. Cluj, 407280	X	X		

(*) Zakład SC TAZZ TRADE SRL zmienił nazwę na SC ROFISH GROUP SRL.

RZ = rzeźnia

ZR = zakład rozbioru mięsa

ZP = zakład przetwórczy

MM/SW = mięso mielone/surowe wyroby mięsne

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ ZAKŁADÓW DOKONUJĄCYCH OBRÓBKĘ PRODUKTÓW RYBOŁÓWSTWA

Nr	Numer weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region	Rodzaje działalności	
				ZP	ZP(Ś)
1	BR 184	SC ROFISH GROUP SRL (*)	Brăila, str. Fata Portului, nr. 2, jud. Brăila, 810015	X	
2	BR 185	SC ROFISH GROUP SRL (*)	Brăila, str. Fata Portului, nr. 2, jud. Brăila, 810015	X	
3	PH 1817	SC DIVERTAS SRL.	Comuna Fântânele, nr. 578, jud. Prahova, 107240	X	X

(*) Zakład SC TAZZ TRADE SRL zmienił nazwę na SC ROFISH GROUP SRL.

ZP = zakład przetwórczy

ZP(Ś) = zakład przetwórczy (ryby świeże);"

2) skreśla się załącznik III.

3) załącznik IV otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ CHŁODNI

Nr	Numer weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region	Rodzaje działalności
				CH
1	BC 1034	SC AGRICOLA INT. SRL	Bacău, Calea Moldovei, nr. 16, jud. Bacău, 600352	X

CH = chłodnia."

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 25 listopada 2010 r.****w sprawie tymczasowego podziału dochodu Europejskiego Banku Centralnego z tytułu banknotów euro w obiegu oraz z tytułu papierów wartościowych nabytych w ramach programu dotyczącego rynków papierów wartościowych****(wersja przekształcona)****(EBC/2010/24)**

(2011/10/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwany dalej „Statutem ESBC”), w szczególności art. 33,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja EBC/2005/11 z dnia 17 listopada 2005 r. w sprawie podziału wśród krajowych banków centralnych uczestniczących państw członkowskich dochodu Europejskiego Banku Centralnego z tytułu banknotów euro w obiegu⁽¹⁾ wymaga znaczących zmian mających na celu uwzględnienie podziału dochodu Europejskiego Banku Centralnego (EBC) z tytułu papierów wartościowych nabytych na podstawie decyzji EBC/2010/5 z dnia 14 maja 2010 r. w sprawie ustanowienia programu dotyczącego rynków papierów wartościowych⁽²⁾. Z uwagi na wymogi jasności i przejrzystości konieczne jest zatem sporządzenie wersji przekształconej tej decyzji.
- (2) Decyzja EBC/2001/29 z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie emisji banknotów euro⁽³⁾ ustala sposób przydziału banknotów euro w obiegu krajowym bankom centralnym (KBC) proporcjonalnie do opłaconych przez nie udziałów w kapitale EBC. Przepis art. 4 decyzji EBC/2010/29 oraz załącznik do tej decyzji przydziela EBC 8 % całkowitej wartości banknotów euro w obiegu. EBC przysługują wobec KBC należności w ramach Eurosystemu na kwotę stanowiącą równowartość emitowanych przez KBC banknotów euro, proporcjonalnie do udziałów KBC w kluczu subskrybowanego kapitału.
- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 decyzji EBC/2010/23 z dnia 6 grudnia 2010 r. w sprawie podziału dochodów pieniężnych krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro⁽⁴⁾, salda w ramach Eurosystemu z tytułu banknotów euro w obiegu podlegają oprocentowaniu według stopy referencyjnej. Zgodnie z art. 2 ust. 3 decyzji EBC/2010/23 oprocentowanie to będzie rozliczane za pośrednictwem płatności w systemie TARGET2.
- (4) Motyw 7 decyzji EBC/2010/23 stanowi, że dochód EBC wynikający z oprocentowania przysługujących mu wobec KBC należności w ramach Eurosystemu z tytułu przypadającej na EBC części banknotów euro w obiegu powi-

nien co do zasady zostać podzielony pomiędzy KBC zgodnie z decyzją Rady Prezesów, proporcjonalnie do ich udziałów w kluczu subskrybowanego kapitału w roku obrotowym, w którym dochód ten został uzyskany.

- (5) Podobnie dochód EBC z tytułu papierów wartościowych nabytych w ramach programu dotyczącego rynków papierów wartościowych powinien co do zasady zostać podzielony pomiędzy KBC proporcjonalnie do ich udziałów w kluczu subskrybowanego kapitału w roku obrotowym, w którym dochód ten został uzyskany.
- (6) Dokonując podziału dochodu EBC z tytułu banknotów euro w obiegu oraz z tytułu papierów wartościowych nabytych w ramach programu dotyczącego rynków papierów wartościowych, EBC powinien brać pod uwagę prognozę swojego wyniku finansowego na ten rok, która w należyty sposób uwzględni potrzebę przeznaczenia środków na rezerwę celową z tytułu ryzyka walutowego, ryzyka stopy procentowej, ryzyka kredytowego oraz ryzyka wahań ceny złota, jak również dostępność rezerw celowych, które mogą zostać wykorzystane w celu skompensowania oczekiwanych wydatków.
- (7) Określając kwotę zysku netto EBC przekazywaną do ogólnego funduszu rezerwowego na podstawie art. 33 ust. 1 Statutu ESBC, Rada Prezesów powinna rozważyć, czy część zysku, która odpowiada dochodowi z tytułu banknotów euro w obiegu oraz z tytułu papierów wartościowych nabytych w ramach programu dotyczącego rynków papierów wartościowych, powinna zostać w całości rozdzielona pomiędzy KBC,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Dla celów niniejszej decyzji użyte w niej określenia oznaczają:

- a) „KBC” – krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro;
- b) „saldo w ramach Eurosystemu z tytułu banknotów euro w obiegu” – należności i zobowiązania powstające pomiędzy danym KBC a EBC oraz pomiędzy danym KBC a innymi KBC w wyniku zastosowania art. 4 decyzji EBC/2010/29;

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 26.11.2005, s. 41.⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2010, s. 8.⁽³⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.⁽⁴⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

- c) „dochód EBC z tytułu banknotów euro w obiegu” – dochód EBC wynikający z oprocentowania przysługujących mu wobec KBC należności w ramach Eurosystemu z tytułu przypadającej na EBC części banknotów euro w obiegu, który powstaje w wyniku zastosowania art. 2 decyzji EBC/2010/23;
- d) „dochód EBC z tytułu papierów wartościowych nabytych w ramach programu dotyczącego rynków papierów wartościowych” – dochód netto z tytułu papierów wartościowych nabytych w ramach programu dotyczącego rynków papierów wartościowych na podstawie decyzji EBC/2010/5.

Artykuł 2

Tymczasowy podział dochodu EBC z tytułu banknotów euro w obiegu oraz z tytułu papierów wartościowych nabytych w ramach programu dotyczącego rynków papierów wartościowych

1. Dochód EBC z tytułu banknotów euro w obiegu oraz z tytułu papierów wartościowych nabytych w ramach programu dotyczącego rynków papierów wartościowych przypada w całości KBC w tym samym roku obrotowym, w którym zostaje uzyskany, i jest rozdzielany pomiędzy KBC proporcjonalnie do opłaconych przez nie udziałów w kapitale subskrybowanym EBC.
2. EBC rozdziela pomiędzy KBC swój dochód z tytułu banknotów euro w obiegu uzyskany w danym roku obrotowym w drugim dniu roboczym roku następnego.
3. EBC rozdziela pomiędzy KBC swój dochód z tytułu papierów wartościowych nabytych w ramach programu dotyczącego rynków papierów wartościowych uzyskany w danym roku obrotowym w ostatnim dniu roboczym stycznia roku następnego.
4. W drodze decyzji Rady Prezesów wydanej na podstawie Statutu ESBC kwota dochodu EBC z tytułu banknotów euro w obiegu może zostać ograniczona ze względu na wydatki poniesione przez EBC w związku z emisją i obsługą banknotów euro.

Artykuł 3

Odstępstwa od artykułu 2

W drodze odstępstwa od zasad określonych w art. 2:

- 1) Przed końcem roku obrotowego Rada Prezesów podejmuje decyzję w przedmiocie nierozdzielenia, w części lub w całości, dochodu EBC z tytułu papierów wartościowych nabytych w ramach programu dotyczącego rynków papierów wartościowych, oraz, w razie potrzeby, dochodu z tytułu banknotów euro w obiegu, w stopniu niezbędnym dla zapewnienia, aby kwota rozdzielonego dochodu nie przekroczyła zysku netto EBC za dany rok. Decyzję taką podejmuje się w przypadku gdy na podstawie uzasadnionej prognozy przygotowanej przez Zarząd Rada Prezesów przewiduje, że EBC odnotuje w danym roku stratę, bądź też że uzyskany roczny zysk netto będzie niższy niż szacowana kwota dochodu EBC z tytułu banknotów euro w obiegu i szacowana kwota dochodu EBC z tytułu papierów wartościowych nabytych w ramach programu dotyczącego rynków papierów wartościowych.
- 2) Przed końcem roku obrotowego Rada Prezesów może zdecydować o przekazaniu części lub całości dochodu EBC wynikającego z papierów wartościowych nabytych w ramach programu dotyczącego rynków papierów wartościowych oraz, jeżeli to konieczne, również części lub całości dochodu EBC z tytułu banknotów euro w obiegu, na rezerwę celową z tytułu ryzyka kursowego, ryzyka stopy procentowej, ryzyka kredytowego oraz ryzyka wahań ceny złota.

Artykuł 4

Uchylenie obowiązujących przepisów

Uchyła się decyzję EBC/2005/11. Odesłania do uchylonej decyzji należy traktować jako odesłania do niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2010 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 25 listopada 2010 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 27 grudnia 2010 r.****w sprawie przekazywania danych poufnych zgodnie ze wspólnymi ramami dla rejestrów przedsiębiorstw do celów statystycznych****(EBC/2010/33)**

(2011/11/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwany dalej „Statutem ESBC”), w szczególności jego art. 5,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 177/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. ustanawiające wspólne ramy dla rejestrów przedsiębiorstw do celów statystycznych i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2186/93 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 192/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 177/2008 ustanawiającego wspólne ramy dla rejestrów przedsiębiorstw do celów statystycznych w zakresie wymiany danych poufnych pomiędzy Komisją (Eurostatem) a państwami członkowskimi ⁽²⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1097/2010 z dnia 26 listopada 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 177/2008 ustanawiającego wspólne ramy dla rejestrów przedsiębiorstw do celów statystycznych w zakresie wymiany danych poufnych pomiędzy Komisją (Eurostatem) a państwami członkowskimi ⁽³⁾,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽⁴⁾, w szczególności jego art. 8a ust. 2, 3 i 5 oraz art. 8b,

uwzględniając udział Rady Ogólnej zgodnie z art. 46 ust. 2 tiret pierwsze Statutu ESBC,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby zapewnić zharmonizowany sposób prowadzenia rejestrów przedsiębiorstw, rozporządzenie (WE) nr 177/2008 ustanawia nowe wspólne ramy dla rejestrów przedsiębiorstw zawierających dane dotyczące wielonarodowych grup przedsiębiorstw wyłącznie do celów statystycznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 5.3.2008, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 67 z 12.3.2009, s. 14.

⁽³⁾ Dz.U. L 312 z 27.11.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

- (2) Wymiana informacji poufnych pomiędzy Komisją a krajowymi bankami centralnymi państw członkowskich, których walutą jest euro (zwanymi dalej „KBC”), a także pomiędzy Komisją a Europejskim Bankiem Centralnym (EBC), powinna przyczynić się do zapewnienia odpowiedniej jakości informacji dotyczących wielonarodowych grup przedsiębiorstw w Unii.
- (3) W celu określenia formatu oraz środków i procedur bezpieczeństwa i poufności danych przekazywanych przez Komisję do KBC i EBC, Komisja przyjęła rozporządzenie (UE) nr 1097/2010 w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 177/2008.
- (4) W związku z odrębną strukturą zarządzania Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz Europejskiego Systemu Statystycznego (ESS) niezbędne jest określenie formatu oraz środków i procedur bezpieczeństwa i poufności danych otrzymywanych przez EBC oraz KBC z Komisji oraz danych przekazywanych przez KBC krajowym organom statystycznym i innym władzom krajowym uczestniczącym w ESS, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich ⁽⁵⁾.
- (5) Postanowienia niniejszej decyzji będą mogły mieć zastosowanie również do banków centralnych państw członkowskich, których walutą nie jest euro, na podstawie umowy zawartej pomiędzy tymi bankami centralnymi a EBC,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakres

1. Przekazując krajowym organom statystycznym oraz innym władzom krajowym danego państwa członkowskiego uczestniczącym w ESS (zwanym dalej „członkami ESS”) dane charakteryzujące wielonarodowe grupy przedsiębiorstw oraz jednostki, z których się one składają, KBC wykorzystują tabelę w części B załącznika do rozporządzenia (UE) nr 1097/2010, z zastrzeżeniem zasad dotyczących zachowania poufności zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 2533/98.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164.

2. Przekazując wspomniane dane członkom ESS w danym państwie członkowskim do oceny, korekty, uzupełnienia oraz integracji z danymi przekazywanymi przez nich Komisji (Eurostatowi) zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 177/2008, KBC podlegają postanowieniom art. 3 niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Format i procedury przekazywania danych

1. Do przekazywania danych członkom ESS KBC wykorzystują format określony w załączniku.
2. Przy przekazywaniu danych przez KBC członkom ESS dane i metadane przekazuje się zgodnie ze standardami ESS oraz strukturą określoną w najnowszej wersji opracowanego przez Eurostat Podręcznika zaleceń dotyczącego rejestrów przedsiębiorstw (Eurostat Business Registers Recommendations Manual), dostępnego w Komisji (Eurostacie).
3. Przy przekazywaniu danych członkom ESS KBC stosują nazewnictwo, struktury i definicje pól określone w rozporządzeniu (WE) nr 192/2009.
4. Dane i metadane przekazywane zgodnie z niniejszą decyzją wymienia się w formie elektronicznej.
5. Dane i metadane przekazywane zgodnie z niniejszą decyzją przekazuje się za pośrednictwem zabezpieczonego nośnika wykorzystywanego do przekazywania danych poufnych lub też za pośrednictwem zabezpieczonego dostępu zdalnego.

Artykuł 3

Środki bezpieczeństwa i zachowania poufności

1. Dane otrzymywane z Komisji (Eurostatu) zgodnie z postanowieniami rozporządzenia (WE) nr 177/2008 oraz rozporządzenia (UE) nr 1097/2010 EBC i KBC przechowują oznaczone jako poufne, w bezpiecznym miejscu, do którego dostęp jest ograniczony i kontrolowany.
2. Dane otrzymywane przez EBC i KBC z Komisji (Eurostatu) wykorzystuje się wyłącznie do celów statystycznych.
3. EBC i KBC zapewniają włączenie informacji o podjętych środkach bezpieczeństwa do rocznego raportu o poufności lub też poinformowanie Komisji (Eurostatu) oraz odpowiednich władz krajowych w inny sposób.

Artykuł 4

Przepis końcowy

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 27 grudnia 2010 r.

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

STRUKTURA I FORMAT PRZEKAZYWANIA DANYCH

Proces zarządzania jakością danych unijnego rejestru wielonarodowych grup przedsiębiorstw i ich jednostek składowych (zwanego dalej „rejestrem EuroGroups”) obejmuje następujące zbiory danych zawierające informacje poufne:

- zbiór danych z wynikami procesu wiązania,
- zbiory danych z informacjami o jednostkach prawnych,
- zbiory danych z informacjami o kontroli i własności jednostek,
- zbiory danych z informacjami o przedsiębiorstwach,
- zbiory danych z informacjami o globalnych grupach przedsiębiorstw,
- zbiory danych z informacjami o okrojonych grupach przedsiębiorstw.

Na koniec każdego cyklu zarządzania jakością danych rejestru EuroGroups tworzy się zbiór danych z wynikami dotyczącymi okrojonych i globalnych grup przedsiębiorstw.

Format zbiorów danych jest określony w części A załącznika do rozporządzenia (WE) nr 192/2009.

W celu poprawy jakości informacji dotyczących wielonarodowych grup przedsiębiorstw w Unii KBC przekazują wspomniane zbiory danych ze skorygowanymi i uzupełnionymi informacjami, w tym oznaczenia poufności, członkom ESS w swoim państwie członkowskim. Zgodnie z częścią A załącznika do rozporządzenia (UE) nr 1097/2010 odpowiednie władze krajowe dokonują oceny korekt, uzupełnień i oznaczeń poufności otrzymanych z KBC oraz – jeżeli to konieczne – włączają te korekty, uzupełnienia i oznaczenia do danych, które przekazują Komisji (Eurostatowi) zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 177/2008.

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

